

Anita von Hintze
Yana Ryabova
Sairaanhoitaja (AMK)
Diakonia-ammattikorkeakoulu
Opinnäytetyö, 2024

Sairaanhoitajaopiskelijoiden kokemuksia moduuliharjoittelussa

TIIVISTELMÄ

Anita von Hintze ja Yana Ryabova.
Sairaanhoitajaopiskelijoiden kokemuksia moduuliharjoittelussa.
Kuvaileva kirjallisuuskatsaus.
Syksy 2024.
43 sivua ja 2 liitettä.
Diakonia-ammattikorkeakoulu, Helsinki.
Sosiaali- ja terveystieteiden ammattikorkeakoulu.
Sairaanhoitaja (AMK).

Tämä opinnäytetyö on kuvaileva kirjallisuuskatsaus, joka tarkastelee sairaanhoitajaopiskelijoiden moduuliharjoittelukokemuksia ja niiden vaikutuksia oppimiseen ja ammatilliseen kasvuun. Moduuliharjoittelu, jossa opiskelijat työskentelevät ryhmissä potilaita hoitaen ohjaajien tuodessa tukeaan taustalla, korostaa itseohjautuvuuden, päätöksentekokyvyn, asiakaslähtöisyyden ja vertaisoppimisen merkitystä.

Tavoitteena ja tarkoituksena on tuottaa Helsingin yliopistolliselle sairaalalle (HUS) tietoa sairaanhoitajaopiskelijoiden moduuliharjoittelukokemuksista, jota voidaan käyttää opiskelijamoduulien kehittämistyön tukena. Tutkimuskysymyksenä oli: Minkälaisia ovat sairaanhoitajaopiskelijoiden kokemukset moduuliharjoittelusta?

Tutkimusmenetelmänä käytettiin kuvailevaa kirjallisuuskatsausta, jossa analysoitiin relevantteja tutkimusartikkeleita ja raportteja. Tutkimuksen tuloksissa käsiteltiin oppimista edistäviä ja estäviä tekijöitä sekä niiden vaikutuksia opiskelijoiden ammatilliseen kasvuun.

Tulokset osoittavat, että opiskelijamoduulien oppimisympäristöt tarjoavat opiskelijoille mahdollisuuden kehittää käytännön taitoja turvallisessa ympäristössä. Opiskelijat voivat osallistua aktiivisesti hoitotyöhön, mikä edistää heidän ammatillista kasvuaan ja itseluottamustaan. Yhteistyö vertaisryhmien ja moniammatillisten tiimien kanssa tukee oppimista, mutta haasteet, kuten suuri opiskelijamäärä ja kiireinen osasto, voivat heikentää oppimiskokemusta. Ohjaajien tuki on keskeistä opiskelijoiden ammatillisen identiteetin ja oppimisprosessin tukemisessa.

Näiden havaintojen perusteella voidaan päätellä, että hyvin suunnitellut oppimisympäristöt, joissa opiskelijat voivat aktiivisesti osallistua hoitotyöhön ja saada vertaistukea, edistävät oppimista tehokkaasti. Tulokset puoltavat tarvetta panostaa oppimisympäristön laatuun ja vertaistuen tarjoamiseen, jotta opiskelijat voivat kehittää ammatillista osaamistaan ja saavuttaa parhaat mahdolliset tulokset käytännön harjoittelussa.

Asiasanat: Kliininen harjoittelu, opiskelijamoduuli, sairaanhoitaja, vertaisoppiminen.

ABSTRACT

Anita von Hintze and Yana Ryabova.
Nursing students' experiences with module-based clinical placements.
Research method was literature review.
Autumn 2024.
43 pages and 2 appendices.
Diaconia University of Applied Sciences.
Bachelor of Health Care.

This thesis is a descriptive literature review that examines nursing students' experiences with module-based clinical training and its effects on learning and professional growth. The module-based training, where students work in groups to care for patients with supervisors providing support in the background, emphasizes the importance of self-direction, decision-making skills, client-centeredness, and peer learning.

The aim and purpose is to provide Helsinki University Hospital (HUS) with information about nursing students' experiences in module-based practical training, which can be used to support the development of student modules. The research question was: What are the nursing students' experiences of module-based practical training?

The research method used was a descriptive literature review, which analyzed relevant research articles and reports. The results of the study discussed the factors that promote and hinder learning, as well as their impact on students' professional growth.

The results indicate that the learning environments in student modules provide students with the opportunity to develop practical skills in a safe setting. Students can actively participate in patient care, which enhances their professional growth and self-confidence. Collaboration with peer groups and multidisciplinary teams supports learning, but challenges such as large numbers of students and busy wards can weaken the learning experience. The support of supervisors is crucial for supporting students' professional identity and learning process.

Based on these findings, it can be concluded that well-designed learning environments, where students can actively participate in patient care and receive peer support, effectively promote learning. The results support the need to invest in the quality of learning environments and the provision of peer support so that students can develop their professional skills and achieve the best possible outcomes in their practical training.

Keywords: Clinical clerkship, nurses, student modul, peer learning.

SISÄLLYS

1 JOHDANTO	4
2 SAIRAAHOITAJAN OSAAMISVAATIMUKSET	5
3 HARJOITTELU SAIRAAHOITAJAOPINNOISSA	7
4 MODUULIHARJOITTELMALLI HOITOTYÖN OPETUKSESSA.....	8
5 OPINNÄYTETYÖN TARKOITUS JA TAVOITTEET.....	10
6 TOIMEKSIANTAJAN KUVAUS.....	10
7 KUVAILEVA KIRJALLISUUSKATSAUS TUTKIMUSMENETELMÄNÄ.....	12
7.1 Kuvaileva kirjallisuuskatsaus.....	12
7.2 Aineiston haku, keruu ja rajaus	12
7.3 Aineiston analyysi	16
8 TULOKSET	17
8.1 Katsaukseen valikoitujen tutkimusten kuvaus	17
8.2 Moduuliharjoittelu oppimisympäristönä	17
8.2.1 Kokemukset oppimisympäristön edistävästä tekijöistä.....	19
8.2.2 Kokemukset oppimisympäristön estävästä tekijöistä	20
8.3 Kokemukset vertaisoppimisen edistävästä tekijöistä.....	21
8.3.1 Kokemukset vertaisoppimisen estävästä tekijöistä	23
8.4 Kokemukset ammatillista kasvua edistävästä tekijöistä	24
8.5 Kokemukset ohjauksen edistävästä tekijöistä	26
8.5.1 Kokemukset ohjauksen estävästä tekijöistä	28
8.6 Kokemukset potilaisiin liittyvästä oppimista edistävästä ja estävästä tekijöistä	29
9 EETTISYYS JA LUOTETTAVUUS	31
10 JOHTOPÄÄTÖKSET JA POHDINTA.....	33
10.1 Tulosten tarkastelu.....	33
10.2 Ammatillinen kasvu	35
10.3 Oma pohdinta	36

10.4 Johtopäätökset ja jatkotutkimustarpeet	38
LÄHTEET	40
LIITE 1. Kuvaus kirjallisuuskatsaukseen valituista tutkimuksista	44
LIITE 2. Tutkimuksessa käytetyt lähteet	47

1 JOHDANTO

Sairaanhoidajan työssään tarvitsemat kliiniset taidot ja päätöksentekokyky eivät synny pelkästään kirjoista opiskelemalla, vaan niitä harjoitellaan aidossa terveydenhuollon ympäristössä. Siksi koulutuksen on oltava jatkuvassa vuorovaikutuksessa terveysalan muuttuvien tarpeiden kanssa. Kliinisen harjoittelun laadun takaaminen on ollut hoitotyön koulutuksessa jo pitkään haastavaa. Tämä johtuu osittain siitä, että terveydenhuoltopalveluja tarvitseva väestö ikääntyy ja hoitohenkilöstön tarve kasvaa. (Bøe ym., 2021.)

Sairaanhoidajaopiskelijoiden kliininen harjoittelu on olennainen osa sairaanhoitajakoulutusta, jossa kehitetään osaamista käytännön työtehtävissä (Bøe ym., 2021). Tämä vaihe tarjoaa opiskelijoille mahdollisuuden soveltaa oppimiaan teoriatietoja ja taitoja suoraan työelämän tilanteissa. Harjoittelujen aikana on mahdollisuus syventää osaamista ja kehittää valmiuksia terveydenhuollon ammattilaisena. Harjoittelujaksoilla opiskelijat pääsevät tutustumaan alan työelämään ja vahvistamaan ammatillista kasvuaan käytännön työtehtävissä. (Diak, i.a.-a.)

Moduuliharjoittelu edustaa oppimismenetelmää, jossa opiskelijat työskentelevät ryhmänä ja hoitavat yhdessä etukäteen valittuja potilaita. Ohjaajat ohjaavat koko ryhmää huolehtien samalla potilasturvallisuudesta. Tässä oppimismuodossa korostuvat itseohjautuvuus, päätöksentekokyky, asiakaslähtöisyys, potilaalta oppiminen, vertaisoppiminen ja -opettaminen sekä vertaisarviointitaidot. (Diak, i.a.-a.) Tämä menetelmä ei ainoastaan kehitä opiskelijoiden käytännön taitoja, vaan myös valmistaa heitä tiimityöskentelyyn ja ammatilliseen vuorovaikutukseen.

Opiskelijat ovat kokeneet moduuliharjoittelun hyödylliseksi nähdä erilaisia tapoja toteuttaa hoitotyötä ja saada näkökulmia eri ammattiryhmiltä. Moduuliharjoittelu on auttanut opiskelijoita kehittymään itsenäisemmiksi, parantanut heidän tiimityöskentelytaitojaan ja helpottanut osaamisen jakamista sekä muiden oppimista. Opiskelijat ovat arvostaneet mahdollisuutta tutustua moninlaisiin hoitotyön käytäntöihin ja oppia eri ammattilaisilta. (Hyvärinen ym., 2019.)

Opinnäytetyömme toteutettiin kuvailevana kirjallisuuskatsauksena, jossa kuvataan sairaanhoitajaopiskelijoiden kokemuksia moduuliharjoittelusta ja sen vaikutuksista oppimiseen ja ammatilliseen kasvuun. Kuvailevan kirjallisuuskatsauksen tuloksista tehtiin myös tilaajallemme muokattava Powerpoint-esitys sähköisessä muodossa. Toivomme, että tutkimustulokset voivat toimia pohjana tuleville tutkimuksille ja edistää terveysalan koulutuksen kehittämistä.

2 SAIRAANHOITAJAN OSAAMISVAATIMUKSET

Sairaanhoitajatutkintoa säätelee kansallisen lainsäädännön ohella EU-direktiivi (2013/55/EU). Sen mukaan yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan opintojen laajuus on 180 opintopistettä, mikä sisältyy Euroopan Unionin jäsenvaltioiden sairaanhoitajakoulutukseen. Suomessa sairaanhoitajakoulutuksen laajuus on 210 opintopistettä. Yksi opintopiste vastaa keskimäärin 27 tuntia opiskelijan työtä. Koulutus toteutetaan ammattikorkeakouluissa annetun lainsäädännön (L559/ 1994) mukaisesti sisältäen perus- ja ammattiopinnot, ammattitaitoa edistävän harjoittelun, opinnäytetyön ja vaihtoehtoiset ammattiopinnot. (Opetusministeriö, 2006, s. 63.)

Sairaanhoitaja keskittyy potilaiden kokonaisvaltaiseen hoitoon erilaisissa toimintaympäristöissä, kuten perusterveydenhuollossa, erikoissairaanhoidossa, sosiaalihuollossa sekä yksityisellä ja kolmannella sektorilla. Sairaanhoitaja toteuttaa hoitotyötä, joka edistää terveyttä, ennaltaehkäisee sairauksia, hoitaa ja kuntouttaa sairaita sekä auttaa ihmisiä kohtaamaan sairauden, vammautumisen ja kuoleman. Sairaanhoitaja työskentelee itsenäisesti hoitotyön asiantuntijana noudattaen hoitotyön arvoja, eettisiä periaatteita ja alan säädöksiä. Sairaanhoitaja perustaa toimintansa näyttöön perustuvaan hoitotieteeseen ja käyttää monitieteistä tietoperustaa päätöksenteossaan. Sairaanhoitaja on vastuussa ammatillisen osaamisensa kehittämisestä ja osallistuu aktiivisesti hoitotyön laadun ja tutkimukseen perustuvan hoitotyön kehittämiseen. (Opetusministeriö 2006, s. 63.)

Koulutuksen aikana sairaanhoitajien on saavutettava seuraavat osaamisvaatimukset:

1. Ammatillisuus ja eettisyys
2. Asiakaslähtöisyys
3. Kommunikointi ja moniammatillisuus
4. Terveysten edistäminen
5. Johtaminen ja työntekijäosaaminen
6. Informaatioteknologia ja kirjaaminen
7. Ohjaus- ja opetusosaaminen sekä omahoidon tukeminen
8. Kliininen hoitotyö
9. Näyttöön perustuva toiminta, tutkimustiedon hyödyntäminen ja päätöksenteko
10. Yrittäjäyys ja kehittäminen
11. Laadun varmistus
12. Sosiaali- ja terveydenhuollon palvelujärjestelmä
13. Potilas- ja asiakasturvallisuus (Silén-Lipponen ym., 2020.)

3 HARJOITTELU SAIRAANHOITAJAOPINNOISSA

Terveysalan opinnoista 90 opintopistettä suoritetaan ammattitaitoa edistävänä harjoitteluna. Harjoittelusta 15 opintopistettä toteutetaan opinnäytetyönä. Ammatikorkeakoulujen tutkintoihin kuuluvaa harjoittelua määrittelee ammattikorkeakoululaki. (L 14.11.2014/932.) Terveysalan hoitotyön koulutuksen harjoitteluja säätelee myös Euroopan Unionin direktiivi (2013/55/EU), ja harjoittelu täyttää Euroopan parlamentin ja neuvoston antaman direktiivin (2005/36/EY) vaatimukset kliinisestä opetuksesta. (Opetusministeriö 2006, s. 70.)

Harjoittelu tapahtuu ohjattuna ammattikorkeakoulun hyväksymissä terveysalan toimintaympäristöissä. Tämä tarkoittaa sitä, että opiskelijat pääsevät harjoittelemaan käytännön taitojaan ja soveltamaan oppimaansa terveysalan erilaisissa ympäristöissä, kuten sairaaloissa, terveyskeskuksissa ja muissa terveydenhuollon toimipisteissä. Koulutuksen tavoitteet ja sisällöt kehittyvät ja syvenyvät tarvittavan osaamisen saavuttamiseksi ohjatun harjoittelun aikana, mikä edellyttää korkeakoulutasoista ohjausta sopimusosapuolilta. (Opetusministeriö 2006, s. 70.)

Sairaanhoitaja (AMK) -koulutuksessa pakollisten kliinisten harjoitteluiden harjoittelujen laajuudet vaihtelevat 5–15 opintopisteen välillä, ja niiden pituus on keskimäärin 4–11 viikkoa. Harjoitteluiden on katettava seuraavat hoitotyön alueet: kotisairaanhoito, sisätautien hoitotyö, kirurginen hoitotyö, mielenterveys-, kriisi- ja päihdetyö, lasten-, nuorten ja perheiden hoitotyö, sekä vanhusten hoitotyö. (Diak, i.a.-a.) Opetussuunnitelman mukaisia harjoittelujaksoja opintojen aikana on kymmenen, joista viimeinen on vaihtoehtoisesti valittava syventävä harjoittelu (Diak, i.a.-c).

4 MODUULIHARJOITTELUMALLI HOITOTYÖN OPETUKSESSA

Opetusmoduuleja on hyödynnetty hoitotyön opetuksessa ja ohjatussa harjoittelussa 1990-luvulta alkaen Euroopassa, Pohjois-Amerikassa, Australiassa ja Uudessa-Seelannissa. Opetusmoduulien käytössä korostetaan moniammatillista tiimityöskentelyä, jonka nähdään olevan keskeinen elementti luotettavan ja turvallisen hoitotyön toteuttamiseksi. Moniammatillinen tiimityö tarjoaa mahdollisuuden erilaisten ammattilaisten yhteistyöhön, mikä rikastuttaa oppimiskokemusta ja edistää monipuolisten näkökulmien ymmärtämistä hoitotyössä. (Pakkala, 2019, s. 10.)

Moduuliharjoittelumalli, joka otettiin käyttöön Suomessa, alkoi Ruotsista Karoliinisen yliopistosairaalan infektiopotilaita hoitavalla osastolla vuonna 2005. Tämä malli perustuu ajatukseen, että kliininen koulutus tarjoaa opiskelijoille mahdollisuuden harjoitella ja soveltaa oppimaansa todellisissa potilastilanteissa. Samalla he saavat ohjausta ja tukea ammattilaisilta. Oppiminen kliinisessä ympäristössä nähdään prosessina, jossa opiskelijat aktiivisesti luovat merkitystä oppimalleen ja ottavat vastuun omasta oppimisestaan. Pedagoginen viitekehys koostuu kolmesta keskeisestä osa-alueesta: potilaskeskeisestä oppimisesta, ohjaajien tuesta ja vertaisoppimisesta. Tämä tarkoittaa, että opiskelijat hoitavat omia potilaitaan mahdollisimman itsenäisesti, mutta saavat tarvittaessa ohjaajilta tukea. Opiskelijat työskentelevät sekä itsenäisesti että yhteistyössä muiden kanssa. (Manninen, 2014, s. 14–15.)

Suomessa yleisimmin käytettävien termien, opetusosasto tai opiskelijamoduulin, vastineeksi käytetään englannin kielessä erilaisia termejä, kuten training ward (harjoitteluosasto), dedicated education unit (koulutusosasto), learning wards (opetusosasto), clinical education wards (kliininen opetusosasto), sekä teaching ward (opetusosasto), (Pakkala, 2019, s. 9). Tässä opinnäytetyössä käytämme nimitystä opiskelijamoduuli.

Moduuliharjoittelussa opiskelijat työskentelevät tiimeinä ja vastaavat mahdollisimman itsenäisesti heille osoitettujen potilaiden kokonaisvaltaisesta hoidosta.

Ohjaavien hoitajien rooli on antaa tukea taustalla. Oppimista edistäviä tekijöitä ovat yksilön huomioon ottava ohjaustyyli, ohjaajan henkilökohtaiset vahvuudet, opiskelijaryhmän välinen sujuva yhteistyö ja sujuvat käytännön järjestelyt. (Hyvärinen ym., 2019.) Tämä lähestymistapa edistää oppimistuloksia mahdollistamalla hoitotoimenpiteiden yhteisen suunnittelun, organisoinnin ja harjoittelun (Bøe ym., 2021).

Vertaisoppiminen ja reflektointi muiden opiskelijoiden kanssa on oppimismallissa keskeisessä roolissa. Tutkimuksen mukaan opiskelijaryhmän välinen sujuva yhteistyö toimi oppimisen edistäjänä. Opiskelijat saivat tukea toisiltaan jakamalla erilaisia kokemuksiaan hoitotyöstä. Aloittelevat opiskelijat hyötyivät kokeneempien antamasta vertaisohjauksesta, ja tiedon jakaminen puolestaan vahvisti kokeneempien ammatillisuutta. Ohjaajien kuvausten perusteella opiskelijaryhmissä opiskelijat saivat perinteiseen käytännön harjoitteluun verrattuna enemmän onnistumisen kokemuksia, oppivat paremmin kokonaisuuden hallintaa, olivat itseohjautuvampia ja saivat enemmän työelämävalmiuksia. Opiskelijamoduuli tarjoaa opiskelijoille mahdollisuuden soveltaa teoriaa käytännössä, mikä vahvistaa ammatillista osaamista. (Hyvärinen ym., 2019.)

Moduuliharjoittelu kehittää opiskelijoiden itsenäisyyttä, vastuullisuutta ja ongelmanratkaisutaitoja, mikä valmistelee heitä tehokkaasti työelämään (Hyvärinen ym., 2019). Vertaisoppiminen moduuliharjoittelussa myös kehittää sairaanhoitajaopiskelijoiden kykyä käsitellä haasteita, arvioida omaa toimintaa ja vahvistaa sitä. Opiskelijat, jotka osallistuivat moduuliharjoitteluun, ovat osoittaneet taipumusta reflektoida ja analysoida kokemuksiaan, mikä nopeuttaa heidän ammatillista kehitystään. (Bøe ym., 2021.) Tutkimuksen mukaan opiskelijamoduulissa opiskelijat oppivat hallitsemaan kokonaisuuksia paremmin, osoittivat lisääntyntä itseohjautuvuutta ja kehittivät työelämävalmiuksiaan tehokkaammin. Opiskelijamoduulissa heillä oli myös paremmat mahdollisuudet jakaa omaa osaamistaan ja oppia toisiltaan. (Hyvärinen ym., 2019.)

5 OPINNÄYTETYÖN TARKOITUS JA TAVOITTEET

Opinnäytetyön tarkoituksena on kuvata sairaanhoitajaopiskelijoiden kokemuksia moduuliharjoitteluista. Opinnäytetyö toteutetaan kuvailevana kirjallisuuskatsauksena. Tavoitteena on tuottaa tietoa moduuliharjoittelukokemuksista, jota voidaan hyödyntää opiskelijamoduulien kehittämistyön tukena. Tutkimuskysymyksessä keskitytään tarkastelemaan moduuliharjoittelumallia sairaanhoitajaopiskelijoiden näkökulmasta.

Tässä kuvailevassa kirjallisuuskatsauksessa pyrimme vastaamaan seuraavaan keskeiseen kysymykseen:

1. Minkälaisia ovat sairaanhoitajaopiskelijoiden kokemukset moduuliharjoittelusta?

6 TOIMEKSIANTAJAN KUVAUS

Tämä opinnäytetyö on toteutettu yhteistyössä HUS Helsingin yliopistollisen sairaalan kanssa. Opinnäytetyö perustuu HUS tukielin- ja plastiikkakirurgian tulosyksikön Siltasairaalaan toimivan monialaisen oppimisympäristön tiimivetäjän ja hoitotyön kliinisen opettajan ehdotukseen. Työ tilattiin monialaisen oppimisyksikön kehittämisen tueksi. HUS Helsingin yliopistollinen sairaala on Suomen suurin terveydenhuoltoalan toimija, joka vastaa erikoissairaanhoidon järjestämisestä Uudenmaan alueella sekä valtakunnallisesti useiden harvinaisten ja vaikeiden sairauksien hoidosta. HUSin tukielin- ja plastiikkakirurgiassa hoidetaan tukielin- ja plastiikkakirurgisten potilaiden perus- ja erityistason hoitoa, sekä vaativaa traumakirurgiaa. Valtakunnallisena vastuualueena on esimerkiksi huuli- ja suulakihal-kiopotilaiden hoito. (HUS, i.a-a.)

HUS Helsingin yliopistollinen sairaala koostuu useista sairaaloista, terveysasemista ja laboratorioista. HUS pyrkii tarjoamaan potilailleen laadukasta ja

tehokasta hoitoa sekä edistämään terveyttä ja hyvinvointia toiminta-alueellaan. Lisäksi HUS osallistuu aktiivisesti terveydenhuollon kehittämiseen, tutkimukseen ja terveydenhuollon ammattilaisten koulutukseen. (HUS, i.a-a.)

HUSin ensimmäinen monialainen oppimisyksikkö, joka aloitti toimintansa Meilahden tornisairaalassa syksyllä 2022, on tarjonnut terveydenhuollon eri ammattiryhmien opiskelijoille mahdollisuuden harjoitella taitojaan aidossa moniammatillisessa ympäristössä. Yksikkö on saanut vahvan tuen hoitotyön johdolta, ja kokemukset ensimmäisestä toimintavuodesta ovat olleet erinomaisia. Opiskelijat ovat arvostaneet verkostoitumismahdollisuuksia ja toistensa tukea sekä kokeneet, että heitä pidetään arvostettuina tiimin jäseninä. Lääkäritkin kiittävät opiskelijoita heidän erinomaisesta tilanteensa hallinnasta ja tarkasta tietämyksestä potilaiden voinnista. Yksikkö on myös auttanut lisäämään harjoittelu- ja potilaspaiikkoja, ja moni opiskelija on päättänyt jäädä yksikköön työntekijäksi harjoittelun jälkeen. Ammattikorkeakoulujen opettajat ovat myös tyytyväisiä, koska etenkin kirurgisen hoitotyön harjoittelupaikoista on pulaa pääkaupunkiseudulla. Syksyllä 2023 perustettiin monialaiset oppimisyksiköt myös Tukielin- ja plastiikkakirurgian Siltasairaalaan ja Peijaksen sairaalaan sekä Jorvin sairaalan vatsakeskukseen. (HUS, i.a-b.)

7 KUVAILEVA KIRJALLISUUSKATSAUS TUTKIMUSMENETELMÄNÄ

7.1 Kuvaileva kirjallisuuskatsaus

Kuvailevassa kirjallisuuskatsauksessa tutkimuskysymys ohjaa koko tutkimusprosessia (Kangasniemi ym., 2013). Käytimme tätä menetelmää analysoidaksemme ja tiivistääksemme aiempien tutkimusten tuloksia. Kuvaileva kirjallisuuskatsaus tarkastelee aihetta laaja-alaisesti ja käyttää laajoja aineistoja ilman tiukkoja rajoituksia tai sääntöjä (Kreodi, 2022). Tavoitteena on antaa kattava yleiskuva aiheesta ja selvittää saatavilla oleva tieto, määritellä keskeiset käsitteet ja niiden väliset suhteet, sekä tarkastella vallitsevaa keskustelua ja kehityssuuntia (Kangasniemi ym., 2013). Aineiston valinta perustui sen sisältöön, ja kirjallisuuskatsauksen laatiminen edellytti systemaattista ja kriittistä lähestymistapaa tieteellisten tutkimusartikkeleiden hankintaan että analyysiin. Tämä lähestymistapa perustui selkeästi määriteltyyn tutkimuskysymykseen (Kreodi, 2022). Menetelmä voi paljastaa aikaisemman tutkimuksen kysymyksiä, ristiriitoja ja tiedonaukkoja, ja se on erityisen käyttökelpoinen akateemisissa opinnäytetöissä (Kangasniemi ym., 2013). Kirjallisuuskatsauksen käyttö on yleistynyt opinnäytetöissä sairaanhoitopiirien tiukentuneiden tutkimuslupakäytäntöjen vuoksi (Kreodi, 2022).

7.2 Aineiston haku, keruu ja rajaus

Tiedonhakuprosessi aloitettiin, kun saimme opinnäytetyön suunnitelman esitetyä hyväksytysti. Aineistoa kerättiin erilaisista tietokannoista ja lähteistä, kuten tieteellisistä artikkeleista, kirjoista ja pro -gradu tutkielmista, jotka käsittelevät sairaanhoitajaopiskelijoiden kokemuksia moduuliharjoittelusta. Aineistonkeruun tavoitteena oli hankkia tietoa, joka on olennaista tutkimuksen kannalta ja tuo esiin ilmiön näkökulmia (Elo ym., 2022). Hyödynsimme Diak Finnan kotimaisia sekä kansainvälisiä aineistoja, kuten Cinahl ja Pubmed, Medic ja Google Scholar. Käytimme monipuolisia hakutermejä ja avainsanoja varmistaaksemme aineiston kattavuuden eri näkökulmista.

Tässä opinnäytetyössä sisäänotto- ja poissulkukriteereinä (taulukko 1) käytettiin julkaisukieltä, tutkimuksen tasoa, tietosisältöä ja tutkimusten avointa saatavuutta. Aineiston ikää tarkastellaan vuodesta 2019 alkaen. Hakusanojen ja hakulausekkeiden muodostamisessa käytettiin erilaisia tekniikoita, kuten Boolean operaattoreita, sanankatkaisua, ja fraaseja (taulukko 2). Diakin ammattikorkeakoulun informaation asiantuntemusta hyödynnettiin apuna hakusanojen ja -lausekkeiden muodostamisessa. Tämä varmisti, että haku tietokannoista on sekä tarkoituksenmukainen että kattava (Diak kirjasto, 2024). Hakusanoja jouduttiin lisäämään ja muokkaamaan, koska ensimmäisillä hakusanoilla ei löytynyt aiheeseen sopivia tuloksia. Uusia hakusanoja valittiin löydetyistä materiaaleista, jotka vastasivat tutkimuskysymyksiin. Lisäksi valittiin vain sellaisia artikkeleita, joissa tutkimusmenetelmät oli kuvattu selkeästi. Löydetty aineisto rajattiin ensin otsikoiden perusteella. Tämän jälkeen luettiin tiivistelmät, minkä perusteella valikoitui tässä kirjallisuuskatsauksessa käytettävä aineisto.

Tutkimukseen valikoitui ulkomaisia tutkimusartikkeleita, joissa tutkitaan vertaisoppimista ja moniammatillista harjoittelumallia. Näissä tutkimuksissa moduuliharjoittelu tarkoittaa sitä, että sairaanhoitajaopiskelijat harjoittelivat potilaiden hoitoa ryhmissä tai pareittain ohjaajien ollessa tukena taustalla koko ryhmälle yhteisesti. Nämä tutkimukset sisällytettiin mukaan, koska harjoittelumallien periaatteet vastasivat tutkittavaa aihetta. Tutkimuksissa esille tulleet opiskelijoiden kokemukset tukevat tätä lähestymistapaa. Eräs opiskelija kuvasi: ”Tunne siitä, etten ollut yksin kliinisessä harjoittelussa, antoi minulle rohkeutta ottaa vastaan hoitotyön tehtäviä, minkä ansiosta opin enemmän” (Vuckovic ym., 2021). Toinen opiskelija korosti vertaisoppimisen arvoa sanoen: ”Sain tilaisuuden jakaa kokemuksiani” (Vuckovic ym., 2021). Lisäksi opiskelijat kokivat saavansa jatkuvaa tukea toisiltaan: ”Meidän ei tarvinnut tukeutua niin paljon ohjaajaamme, koska pystyimme luottamaan toisiimme...” (Jassim ym., 2022).

Tutkimuksen edetessä huomasimme, että alkuperäinen toinen tutkimuskysymys, joka käsitteli sairaanhoitajaopiskelijoiden ammatillisen kasvun ja oppimisen kokemuksia, sisältyi ensimmäiseen kysymykseen. Ohjaavan opettajan kehotuksesta jätimme toisen kysymyksen pois ja päätimme keskittyä yhteen kysymykseen opiskelijoiden kokemuksista moduuliharjoittelussa. Lisäksi

moduuliharjoitteluiden haasteet nousivat esiin tutkimuksissa: eritasoisten opiskelijoiden ryhmissä kokemattomat saattoivat stressaantua ja kokeneemmat eivät edistyneet (Josse-Eklund ym., 2023). Laadullisessa tutkimuksessa on mahdollista tässä vaiheessa tarkistaa ja täsmentää tutkimuskysymyksiä (Elo ym., 2022).

Taulukko 1. Aineiston sisäänotto- ja poissulkukriteerit

Sisäänottokriteerit	Poissulkukriteerit
Tutkimus on julkaistu vuosina 2019–2024	Tutkimus on julkaistu ennen 2019.
Tieteellinen tai tutkimuksellinen artikkeli, joka on haettu luotettavasta lähteessä. Artikkeleissa on selkeästi kuvattu tutkimusmenetelmät ja niiden sopivuus tutkimus kysymyksen vastaamiseen.	Artikkeli ei ole tieteellinen tai tutkimuksellinen
Julkaisukieli suomi tai englanti	Julkaisukieli ei ole suomi tai englanti
Tutkimuksessa käsitellään moduuliharjoittelua tai opiskelijamoduulia.	Koko tekstiä ei ole maksutta saatavilla
Tutkimusjoukko koostuu sairaanhoitajaopiskelijoista.	Opiskelijat, jotka opiskelevat lääkäriksi tai muihin terveydenhuollon ammatteihin kuin sairaanhoitajaksi.

Hakusanat: Bachelor's students, clinical education unit, clinical education ward, DEU model, nurse, nursing education, nursing students, peer learning, preceptor, student nurses, student-centered, students, training ward, views, experiences, feelings, perceptions, attitudes, learning, teacher centered. Kliininen harjoittelu, moduuliharjoittelu, opetusosasto, opiskelija, opiskelijamoduuli, sairaanhoitaja-opiskelija, työharjoittelu, hoitotyön koulutus, hoitotyönopiskelija.

Taulukko 2. Eri tietokannoissa käytetyt hakuilmaisut.

Tietokanta	Hakusanat	Rajaukset	Tulokset	Otsikon ja tiivistelmän perusteella	Hyväksytyt
Cinahl, EBSCO Academic Search Premier	("Clinical education ward" or "clinical education unit" or "training ward" or "peer learning") and ("nurse student" or "nursing student" or "student nurses") ("preceptor" or "nursing students" or "bachelors students") and ("experiences or perceptions or attitudes or views or feelings) and ("peer learning"))	Tulokset 2019–2024. Teksti veloituksetta. Kieli suomi tai englanti. Vastaa tutkimuskysymykseen.	36	11	5
Pubmed	("Nurse" or "student nurse") and ("clinical education ward" or "clinical education unit" or "DEU" or "training ward" or "peer learning")	Tulokset 2019–2024. Teksti veloituksetta. Kieli suomi tai englanti. Vastaa tutkimuskysymykseen	55	10	1
Medic	(Opiskelijamod* or Moduuliharjoit* or työharj* or "opetusosasto") and	Tulokset 2019–2024. Teksti veloituksetta. Kieli suomi tai	9	3	0

	("kliininen harjoittelu" or "hoitotyön koulutus") and (sairaanhoit* or "hoitotyönopiskelija" or "opiskelija")	englanti. Vastaa tutkimuskysymykseen			
Google Scholar	("clinical learning", "peer learning", "students", "preceptor", "nursing education", "student-centered") ("nursing education", "learning", "student-centered learning", "teacher-centered") ("DEU model")	Tulokset 2019–2024. Teksti veloitusta. Kieli suomi tai englanti. Vastaa tutkimuskysymykseen	378	22	4

7.3 Aineiston analyysi

Aineiston analyysimenetelmänä käytimme kuvailevan kirjallisuuskatsauksen kvalitatiivista analyysia. Analyysivaiheessa pyrimme tunnistamaan yhtäläisyydet ja samalla huomioimaan eroja aineistojen välillä. Aineistot luettiin huolellisesti, ja ne osat, jotka vastasivat tutkimuskysymykseen, ryhmiteltiin taulukkoon. Esimerkiksi jos tutkimuskysymys liittyi oppimisympäristön vaikutuksiin, aineistosta etsittiin tätä käsitteleviä lausumia ja ryhmiteltiin ne yhteen. Aihekokonaisuudet luotiin yhdistämällä ja vertailemalla tutkimusten samankaltaisia tuloksia ja sisältöjä. Esimerkiksi jos useat tutkimukset korostivat ohjauksen merkitystä oppimisessa, nämä havainnot yhdistettiin ohjaukseen liittyvään teemaan. Etenimme käytetyn tutkimusmenetelmän periaatteiden mukaisesti, jossa analyysi etenee niin kauan kuin se on olennaista tutkimuskysymysten kannalta. Lopuksi tarkistimme mahdolliset päällekkäisyydet, jotta ryhmissä on samaa tarkoittavat asiat.

Tutkimusmenetelmänä kuvaileva kirjallisuuskatsaus mahdollistaa joustavuuden aineiston valinnassa, sillä se antaa mahdollisuuden poiketa alkuperäisistä suunnitelluista hakusanoista, mikäli löydetty aineisto vastaa tutkimuskysymykseen. (Elo ym., 2022.)

8 TULOKSET

8.1 Katsaukseen valikoitujen tutkimusten kuvaus

Kirjallisuuskatsaukseen sisältyi kahdeksan tutkimusta ja kaksi kirjallisuuskatsausta (liite 1). Näistä seitsemän tutkimusta oli tehty Ruotsissa, yksi Yhdistyneissä arabiemiirikunnissa, yksi kirjallisuuskatsaus Suomessa ja yksi Ruotsissa. Valikoiduissa tutkimuksissa opiskelijat saivat mahdollisuuden soveltaa teoreettista tietoa käytäntöön, harjoittaa potilaiden perushoitoa ja lääkehoitoa sekä tunnistaa ja hoitaa erilaisia sairauksia. Tulosten havainnollistamiseksi koottiin taulukko, joka esittelee tutkimuksessa käytetyt lähteet, niiden tutkimustyyppit, osallistajat, tutkimusympäristöt ja päähuomiot (liite 2). Tämä taulukko auttaa ymmärtämään tutkimuksen monipuolisuutta ja keskeisiä havaintoja eri näkökulmista.

8.2 Moduuliharjoittelu oppimisympäristönä

Jotkin sairaanhoitajaopiskelijoiden harjoitteluympäristöt on erityisesti muokattu opiskelijoiden oppimiseen. Opiskelijaosastoilla on erilaisia tarkoituksia, kuten moniammatillisen oppimisen edistäminen, ongelmaperusteinen oppiminen tai opiskelijoiden lisääntyneen määrän mahdollistaminen. Vaikka opiskelijaosastot voivat vaihdella tarkoituksensa ja rakenteensa suhteen, niille on yhteistä pysyvät järjestelyt opiskelijoiden tarpeiden huomioon ottamiseksi. (Dyar ym., 2019.)

Tutkimuksissa harjoittelut opiskelijamoduuleissa koettiin pääosin positiivisina. Harjoittelut tarjosivat oppimisympäristön, jossa opiskelijat saivat mahdollisuuden

soveltaa teoriaa käytäntöön (Ekstedt ym., 2019; Hooper ym., 2020; Jassim ym., 2022; Josse-Eklund ym., 2023; Kauppila, 2021; Vuckovic & Landgren, 2020; Vuckovic ym., 2021). Opiskelijat kokivat koulutusilmapiirin mukavaksi ja turvalliseksi, mikä helpotti heidän sopeutumistaan osaston rutiineihin ja yhdessä työskentelyyn (Josse-Eklund ym., 2023). Lisäksi koulutusilmapiirin tukeva ympäristö ohjasi heidän ammatillista kehitystään (Hooper ym., 2020). Opiskelijat pääsivät kokemaan erilaisia hoitotilanteita ja potilasryhmiä (Jassim ym., 2022), mikä auttoi heitä ymmärtämään paremmin sairaanhoitajan työtä (Dyar ym., 2019; Hooper ym., 2020; Kauppila, 2021; Vuckovic & Landgren, 2020; Vuckovic ym., 2021).

Harjoittelun aikana opiskelijat eivät olleet pelkästään tarkkailijoita (Dyar ym., 2019; Hooper ym., 2020; Pålsson ym., 2021), vaan he osallistuivat aktiivisesti hoitotehtäviin ja potilaiden hoitoon, suunnittelivat, priorisoivat ja arvioivat hoitotoimenpiteitä yhdessä (Dyar ym., 2019; Hooper ym., 2020; Jassim ym., 2022; Pålsson ym., 2021; Vuckovic & Landgren, 2020; Vuckovic ym., 2021). He antoivat toisilleen ohjeita ja palautetta, sekä ratkoivat ongelmia yhdessä (Dyar ym., 2019; Jassim ym., 2022; Pålsson ym., 2021; Vuckovic & Landgren, 2020; Vuckovic ym., 2021).

Tutkimuksessa korostettiin potilaskeskeisen oppimisen merkitystä (Berg & Lepp, 2023). Oppimisympäristö kuvattiin sellaiseksi, jossa oppiminen tapahtuu ryhmässä samalla kun se huomioi opiskelijoiden yksilölliset tarpeet (Berg & Lepp, 2023; Dyar ym., 2019; Jassim ym., 2022). Oppimisympäristössä korostuu työyhteisön rooli tiedon jakamisessa, vastuullisessa ohjauksessa ja moniammatillisessa yhteistyössä (Kauppila, 2021). Opiskelijat saivat aikaa ja tilaa pohtia sekä keskustella kokemuksistaan ja oppimisestaan vertaisryhmän kanssa (Vuckovic ym., 2021).

Opiskelijat kokivat positiivisen oppimisympäristö syntyneen ohjaajien helposti lähestyttävyyden ja tukea antavan asenteen ansiosta (Josse-Eklund ym., 2023). Ohjaajien ja muiden terveydenhuollon ammattilaisten tuki on tärkeää opiskelijoiden oppimiselle ja ammatilliselle kasvulle (Hooper ym., 2020). Lisäksi oppimisympäristö antaa opiskelijoille mahdollisuuden kysyä kysymyksiä, saada palautetta ja kehittyä ammatillisesti (Dyar ym., 2019; Josse-Eklund ym., 2023).

Vertailututkimuksessa opiskelijayksikkö tarjosi selkeämmän ohjausrakenteen ja paremmat resurssit opiskelijoiden ohjaamiseen verrattuna perinteiseen ohjausmalliin (Ekstedt ym., 2019).

Oppimisen kannalta oli ratkaisevan tärkeää, että koko työyhteisö oli sitoutunut opiskelijoiden oppimiseen ja noudatti johdonmukaisuutta työtehtävien toteuttamisessa (Kauppila, 2021). Moniammatillisessa oppimisympäristössä opiskelijat työskentelevät yhdessä eri terveydenhuollon ammattilaisten kanssa. Tällöin oppiminen ei rajoitu pelkästään käytännön tekemiseen, vaan sisältää myös käytännön tarkkailua ja teoreettisia keskusteluja. (Dyar ym., 2019.) Tämä yhteistyö parantaa opiskelijoiden kykyä kommunikoida sekä potilaiden että moniammatillisen tiimin kanssa (Hooper ym., 2020).

8.2.1 Kokemukset oppimisympäristön edistävästä tekijöistä

Opiskelijat saivat mahdollisuuden oppia yhdessä, mikä edisti heidän oppimistansa ja tarjosi tukea (Dyar ym., 2019; Jassim ym., 2022; Josse-Eklund ym., 2023; Kauppila, 2021; Pålsson ym., 2021; Vuckovic ym., 2021). Mahdollisuus tehdä hoitotyötä yhdessä antoi opiskelijoille turvaa ja motivoi heitä tekemään yhteisiä päätöksiä potilaan hoidosta ennen kuin he pyysivät ohjaajalta tukea (Vuckovic ym., 2021). Yhteinen kokemusten jakaminen ja reflektointi näyttivät edistävän opiskelijoiden oppimista, parantaen heidän ymmärrystensä ja itsevarmuuttaan kliinisessä työssä (Jassim ym., 2022; Pålsson ym., 2021).

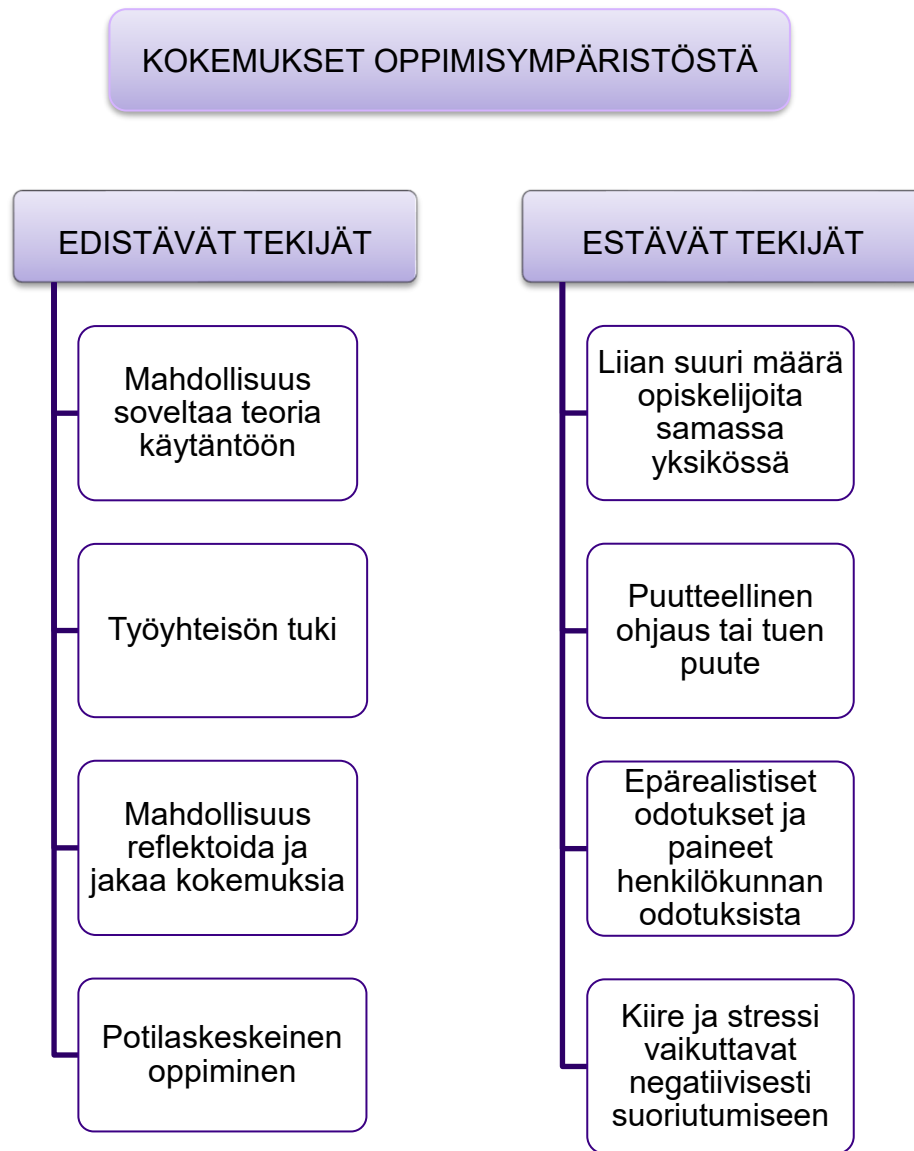
Opiskelijat kokivat mallin innostavana ja haastavana, ja sen katsottiin edistävän ammatillisen identiteetin ja hoitotyön taitojen kehittämistä (Jassim ym., 2022). Tutkimusten mukaan kliinisten taitojen ja ammatillisen itseluottamuksen kehittyminen vertaisryhmissä parantaa opiskelijoiden valmiuksia toimia sairaanhoitajina (Hooper ym., 2020; Jassim ym., 2022; Pålsson ym., 2021).

Tutkimuksessa opiskelijat pitivät merkittävänä etuna omaa opiskeluhuonetta, jossa he saivat rauhassa suorittaa tehtäviään ilman kiireen tuntua tai estämättä muiden työtä. Opiskeluhuone toimi kohtaamispaikkana opiskelijoille ja ohjaajille

kiireisellä osastolla. Opiskeluhuoneen tietokoneet olivat vain opiskelijoiden käytössä ja lääketieteelliset laitteet vitaalielintoimintojen mittaamiseen olivat heidän vastuullaan. Opiskelijat tekivät enemmän päätöksiä ja esittivät monimutkaisempia kysymyksiä opiskelijahuoneessa verrattuna vastaaviin keskusteluihin sairaanhoitajien toimistossa. (Dyar ym., 2019.)

8.2.2 Kokemukset oppimisympäristön estävistä tekijöistä

Oppimiseen opiskelijamoduulissa vaikuttivat estävästi muun muassa liian suuri määrä opiskelijoita samassa yksikössä, osaston kiireisyys sekä se, että opiskelijat saatettiin kohdata henkilökuntana. Näihin tekijöihin liittyi usein stressi ja ahdistuneisuus, jotka voivat vaikuttaa sairaanhoitajaopiskelijoiden kliniseen suoriutumiseen ja uhata harjoittelun onnistumista. (Kauppila, 2021.) Oppimisympäristö on monimuotoinen ja stressaava, sillä siihen sisältyy potilasvuorovaikutusta, dokumentointia, yhteistyötä ja muita velvollisuuksia (Jassim ym., 2022). Epärealistiset odotukset ja paine henkilökunnan odotuksista saattavat heikentää oppimista ja ammatillista kasvua (Kauppila, 2021). Hoitotyön kirjaaminen aiheutti opiskelijoille lisähaasteita, koska opiskelijat kokivat järjestelmien käytön olevan monimutkaista (Josse-Eklund ym., 2023). Lisäksi opiskelijoilla ei aina ollut omaa rauhallista tilaa omille tehtävilleen, kuten potilastietojen kirjaamiseen (Jassim ym., 2022). Opiskelijat saattoivat kokea jäävänsä yksin potilaiden kanssa ilman riittävää tukea tai ohjausta, mikä korostaa strukturoinnin ja jatkuvan tuen tarvetta (Hooper ym., 2020; Josse-Eklund ym., 2023).

Kuva 1. Sairaanhoidajaopiskelijoiden kokemukset oppimisympäristön edistävästä ja estävästä tekijöistä

8.3 Kokemukset vertaisoppimisen edistävästä tekijöistä

Vertaisoppiminen on hyödyllinen tekijä opiskelijoiden ammatillisessa kehityksessä (Kauppila 2021). Opiskelijat arvostivat mahdollisuutta oppia yhdessä vertaisryhmänsä kanssa, joka paransi heidän ymmärrystään ja tarjosi vertaistukea (Jassim ym., 2022; Pålsson ym., 2021; Vuckovic & Landgren, 2020; Vuckovic ym., 2021). Vertaisoppiminen edisti oppimista jakamalla kokemuksia, lisäämällä tietoa ja vahvistaen luottamusta opiskelijoiden välillä (Kauppila, 2021).

Vertaisarviointi oli tärkeä osa vertaisoppimista. Opiskelijat kokivat, että mahdollisuus saada ja antaa rakentavaa palautetta toisilleen vaikutti edistävästi oppimisprosessiin. (Jassim ym., 2022; Vuckovic & Landgren, 2020; Vuckovic ym., 2021.)

Opiskelijat ottivat vastuuta omasta oppimisestaan (Hooper ym., 2020) ja saivat tukea toisiltaan, mikä saattoi vaikuttaa edistävästi heidän motivaatioonsa ja oppimistuloksiinsa (Dyar ym., 2019). Kun oli tarpeen suorittaa hoito, tutkimus tai tietty hoitotaito, opiskelijat hakeutuivat toistensa seuraan, jotta molemmat voisivat osallistua tai seurata toisen opiskelijan suoritusta (Pålsson ym., 2021). He jakoi-
vat havaintojaan ja oppimiskokemuksiaan, mikä edisti heidän oppimistansa ja ammatillisia taitojaan (Vuckovic ym., 2021).

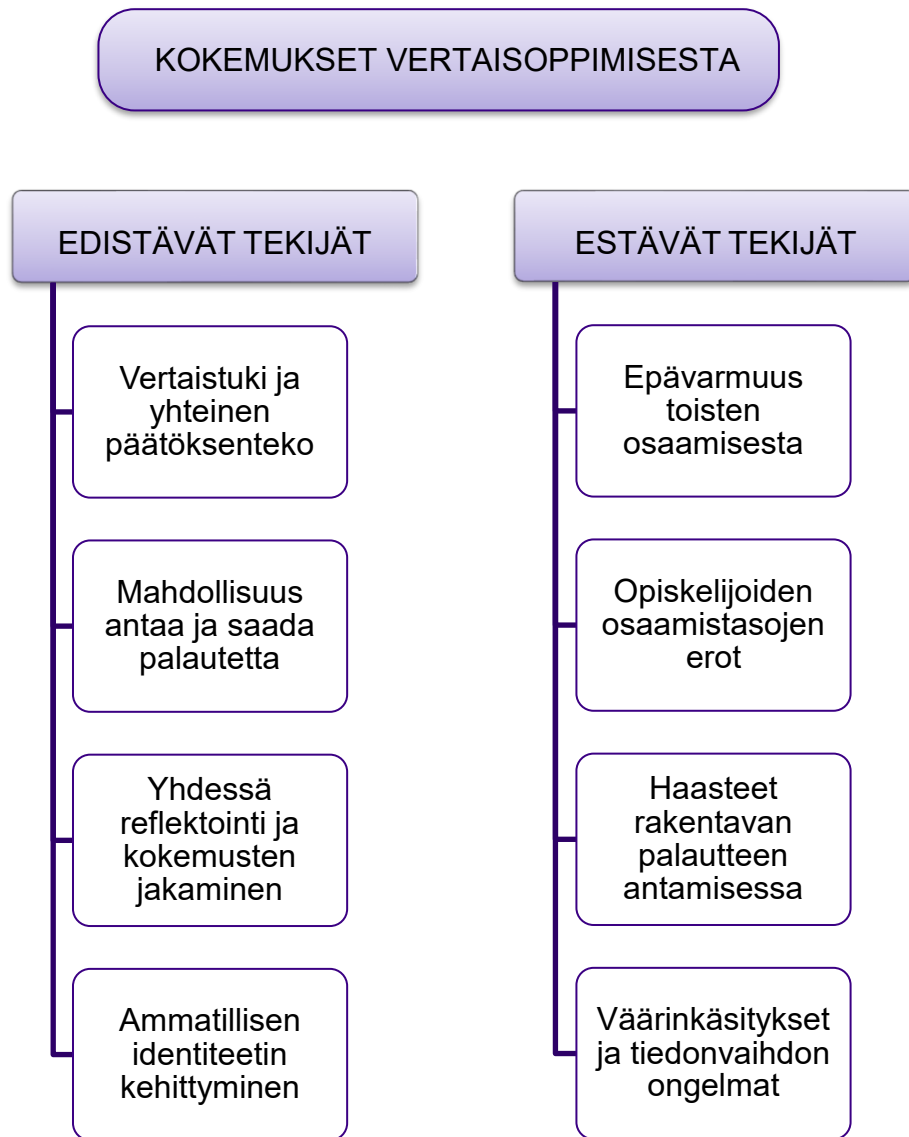
Opiskelijat harjoittelivat työnohjaustaitojaan toisiaan ohjaamalla, näyttämällä hoitotaitojen suorittamista ja antamalla palautetta tehdystä työstä. He pyysivät toisi-
aan mukaansa, kun he olivat suorittamassa hoitotehtävää, jota he eivät olleet tehneet kovin usein tai lainkaan. (Pålsson ym., 2021.) Usein parin välinen vuoro-
vaikutus tapahtui kysymysten, yhdessä tehtävän suorittamisen ja kliinisten tai käytännön ongelmien ratkaisemisen muodossa. Opiskelijoita kannustettiin hake-
maan apua ohjaajalta, kun he olivat ensin yrittäneet ratkaista ongelmaa yhdessä. (Dyar ym., 2019.) Opiskelijoiden vertaistuki auttoi heitä haastavissa tai uusissa tilanteissa ja potilaskohtaamisissa, joissa opiskelija tunsu epävarmuutta ja epä-
röintiä tehtävien suorittamisessa yksin (Jassim ym., 2022; Vuckovic & Landgren, 2020; Vuckovic ym., 2021).

Yhdessä reflektointi ja kokemusten jakaminen lisäsivät opiskelijoiden ymmärrystä ja itsevarmuutta kliinisessä työssä (Ekstedt ym., 2019; Jassim ym., 2023; Pålsson ym., 2021; Vuckovic ym., 2021), enemmän kuin perinteisessä ohjausmallissa (Ekstedt ym., 2019). He raportoivat myös lisääntyneestä kyvystään ratkaista on-
gelmia ja reflektoida erilaisia potilaiden hoitotilanteita yhteistyössä toistensa kanssa (Ekstedt ym., 2019). Opiskelijat keskustelivat ja suunnittelivat hoitotyötä yhdessä, vaikka joku opiskelijoista olisi voinut suorittaa tehtävän yksin (Vuckovic & Landgren, 2020). Samalla he harjoittelivat raportointitaitojaan pitämällä toi-
sensa ajan tasalla hoitotyön taitojen oppimisesta. He tarkistivat myös toistensa töitä varmistaakseen, tarvitseeko toinen apua. (Pålsson ym., 2021.) Jälkeenpäin

suoritetusta tehtävästä saatu kokemus jaettiin ja sitä pohdittiin yhdessä muiden kanssa. Näin jokainen opiskelija oppi samanaikaisesti ja osallistui muiden opiskelijoiden oppimiseen. (Vuckovic & Landgren, 2020; Vuckovic ym., 2021.)

8.3.1 Kokemukset vertaisoppimisen estävistä tekijöistä

Vertaisoppiminen voi joskus luoda kilpailun tunteen, mikä saattaa heikentää oppimiskokemusta ja aiheuttaa stressiä. Opiskelijat saattavat kokea epävarmuutta toistensa osaamisesta, mikä voi johtaa pelkoon virheellisen tiedon saamisen tai antamisen suhteen. (Josse-Eklund ym., 2023.) Erilaiset taustat ja kokemukset voivat aiheuttaa eroja tiedoissa ja taidoissa, mikä voi vaikeuttaa oppimisprosessia (Pålsson ym., 2021; Vuckovic & Landgren, 2020). Erityisesti opiskelijoiden osaamistasojen erot ja oppimistyyliä voivat aiheuttaa haasteita (Dyar ym., 2019; Kauppila, 2021; Josse-Eklund ym., 2023; Vuckovic & Landgren, 2020). Toisinaan opiskelijat saattoivat tulkita toisiaan väärin, mikä heikensi heidän tiedonvaihtoaan (Pålsson ym., 2021). Rakentavan palautteen antaminen voi myös olla opiskelijoiden kesken hankalaa. Lisäksi väärinkäsitykset ja kommunikaatiokatkokset opiskelijoiden ja henkilökunnan välillä voivat vaikuttaa negatiivisesti oppimiskokemukseen ja turvallisuuteen. (Josse-Eklund ym., 2023.) Vertaisoppimisen toteutus ei onnistunut, koska ohjaaja ei ollut perehtynyt menetelmään. Tämä johti siihen, että perinteinen ohjausmalli otettiin käyttöön varhaisessa vaiheessa harjoittelujaksoa. (Jassim ym., 2022.)

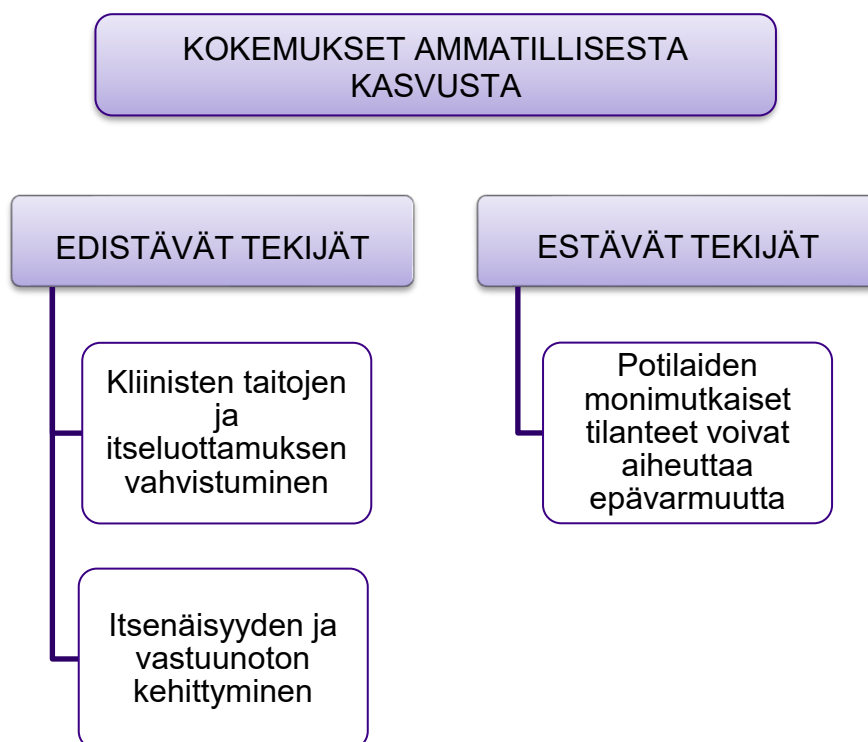
Kuva 2. Sairaanhoitajaopiskelijoiden kokemukset vertaisoppimisen edistävästä ja estävästä tekijöistä

8.4 Kokemukset ammatillista kasvua edistävästä tekijöistä

Moduuliharjoittelut tarjoavat mahdollisuuden soveltaa teoreettista tietoa käytännössä, mikä vahvistaa kliinisiä taitoja ja itseluottamusta. Harjoittelu antaa realistisen kuvan sairaanhoitajan työstä (Hooper ym., 2020) ja edistää ammatillisen identiteetin kehittymistä. (Pålsson ym., 2021.) Opiskelijat kokivat saaneensa enemmän itsevarmuutta potilaiden hoidossa (Ekstedt ym., 2019; Hooper ym., 2020) ja saaneensa paremman kokonaiskuvan potilaiden hoidosta kuin

perinteisessä mallissa (Ekstedt ym., 2019). Erialaisten potilaiden kohtaaminen tarjosi myös mahdollisuuden kehittää empatia- ja kommunikaatiotaitoja (Vuckovic ym., 2021). Opiskelijat oppivat käsittelemään haastavia tilanteita tehokkaammin vertaistuen ja yhteistyön avulla. Tämä paransi heidän kykyään kohdata ja ratkaista ongelmia kliinisessä ympäristössä, mikä puolestaan edisti heidän ammatillista kehitystään. (Vuckovic ym., 2021.) Vertailututkimuksessa opiskelijat kokivat itsenäisyytensä kehittyneen ja luottamuksensa ottaa vastuuta potilaan hoidosta kasvaneen enemmän kuin perinteisessä ohjausmallissa (Ekstedt ym., 2019).

Potilastilanteet ovat keskeinen osa opiskelijoiden oppimisprosessia, koska ne tarjoavat mahdollisuuden yhdistää teoreettinen tieto käytännön tilanteisiin. Ne auttavat myös kehittämään ammatillisia taitoja realistisessa ympäristössä. (Berg & Lepp, 2023.) Koska opiskelijat jakoivat potilaat ja arkiset tilanteet, he pystyivät yhdistämään sairaudet ja oireet potilaisiin, sekä vertailemaan eri tapauksia (Pålsson ym., 2021). Potilaan ja opiskelijan väliset suhteet loivat aitoja tilanteita, joissa opiskelijat ottivat vastuuta ja harjoittelivat hoitoprosessia itsenäisesti. Tämä edisti oppimista ja vuorovaikutusta potilaiden kanssa luoden aitouden tunteen. (Josse-Eklund ym., 2023.)

Kuva 3. Sairaanhoitajaopiskelijoiden kokemukset ammatillista kasvua edistävästä ja estävästä tekijöistä

8.5 Kokemukset ohjauksen edistävästä tekijöistä

Ohjaajat toimivat enemmän oppaina, roolimalleina ja avustajina kuin perinteisinä opettajina. He sopeuttivat ohjauksaan opiskelijoiden yksilöllisiin oppimistavoitteisiin, aiempaan kokemukseen, vahvuuksiin, heikkouksiin ja oppimistyyliin. (Dyar ym., 2019.) Oppimisympäristössä saatu tuki, kannustus ja palautteen saaminen ohjaajilta olivat opiskelijoille tärkeää (Hooper ym., 2020; Jassim ym., 2022; Kauppila, 2021; Vuckovic ym., 2021). Ohjaajien rooli oppimisympäristössä korostui heidän asiantuntemuksensa ja tuen merkityksessä opiskelijoiden oppimiselle ja ammatilliselle kasvuille (Jassim ym., 2022). Opiskelijat korostivat hyvän ohjaussuhteen merkitystä oppimistavoitteiden saavuttamiseksi (Hooper ym., 2020).

Ohjaajien epäsuora tuki, kuten rohkaisu ja ohjaus opiskelijoiden yksilöllisiin oppimistarpeisiin, sekä heidän roolinsa mentoreina (Kauppila, 2021), yhdessä jatkuvan ja rakentavan palautteen antamisen kanssa, mahdollistivat opiskelijoiden

ammattillisen kasvun ja itsetuottamuksen kehittymisen. (Jassim ym., 2022; Josse-Eklund ym., 2023; Kauppila, 2021.) Heidän asiantuntemuksensa ja henkilökohtainen palaute auttoivat opiskelijoita ymmärtämään monimutkaisia kliinisiä tilanteita ja soveltamaan teoriaa käytäntöön, mikä oli erityisen arvokasta haastavien potilastilanteiden käsittelyssä (Hooper ym., 2020).

Tutkimuksissa tuli ilmi, että ohjaajien rooli ei rajoitu vain teknisten taitojen opettamiseen, vaan se ulottuu myös opiskelijoiden henkiseen tukemiseen ja ammattillisen identiteetin rakentamiseen (Hooper ym., 2020; Jassim ym., 2023). Opiskelijat kokivat myönteisemmin sen, että heillä oli useampi ohjaaja kuin perinteisissä mallissa (Ekstedt ym., 2019). Tehokas ohjaus parantaa opiskelijoiden valmiuksia kohdata kliinisiä haasteita ja vahvistaa heidän itsevarmuuttaan. Tämä tukee aiempia havaintoja siitä, että ohjaajien asiantuntevuus ja henkilökohtainen palaute ovat tärkeitä opiskelijoiden ammattillisen kehityksen kannalta. (Hooper ym., 2020.)

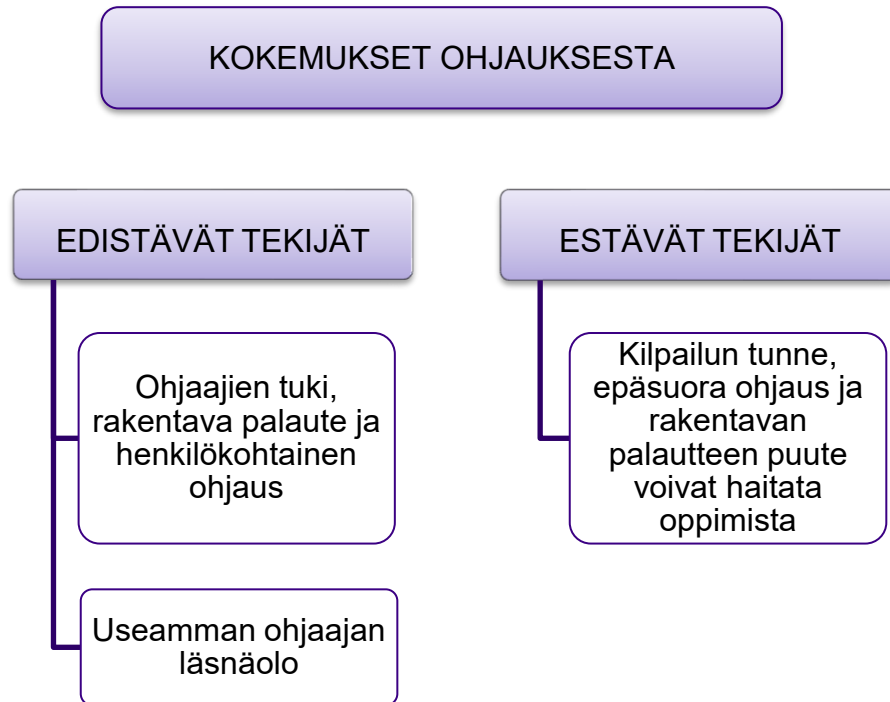
Opiskelijakeskeisessä oppimisessa ohjaajat huomioivat opiskelijoiden oppimistavat. He eivät vain siirrä tietoa, vaan tukevat opiskelijoiden toimintaa ja tarkoituksen ymmärtämistä. (Berg & Lepp, 2023.) Opiskelijat kokivat myös, että useamman ohjaajan läsnäolo vaikutti positiivisesti heidän oppimistulostensa arviointiin (Ekstedt ym., 2019). Muun henkilökunnan antama tuki ja yhteistyö heidän kanssaan auttoivat heitä tuntemaan itsensä tervetulleiksi ja osaksi työyhteisöä (Vuckovic ym., 2021). Hyvä ohjaus ja henkilökunnan saatavuus olivat avainasemassa onnistuneessa kliinisessä harjoittelussa (Hooper ym., 2020). Osastolla oli enemmän henkilöstöä ohjauksen tukena verrattuna perinteisiin malleihin, mikä tehosti oppimista ja käytännön taitojen kehittämistä (Ekstedt ym., 2019).

Ohjaajilla oli merkittävä rooli opiskelijoiden kokemusten muokkaamisessa taitojensa ja asenteidensa kautta (Hooper ym., 2020). Heidän asiantuntevuutensa ja kannustava palautteensa olivat keskeisiä opiskelijoiden kliinisen oppimisen kannalta ja auttoivat heitä uskomaan omiin kykyihinsä ja kehittymään ammattillisesti (Hooper ym., 2020; Kauppila, 2021). Ohjaajien ja toistensa kanssa reflektointi omasta työskentelystä edisti opiskelijoiden kykyään tunnistaa vahvuuksiaan ja kehityskohteitaan (Vuckovic & Landgren, 2020; Vuckovic ym., 2021).

8.5.1 Kokemukset ohjauksen estävistä tekijöistä

Erilaiset haasteet voivat ilmetä, kun opiskelijat ovat eri tasoilla tiedon ja taitojen suhteen. Esimerkiksi yksi opiskelija saattaa tarvita enemmän käytännön ohjausta, kun taas toinen voi kaivata suurempia haasteita kehittyäkseen (Josse-Eklund ym., 2023.) Rakentavan palautteen puute tai sen epäselvä antaminen voi haitata opiskelijoiden oppimista ja ammatillista kehittymistä (Vuckovic & Landgren, 2020). Ohjaajien rooli oppimisympäristössä korostui, mutta heidän asiantuntemuksensa ja tukensa merkitys opiskelijoiden oppimiselle ja ammatilliselle kasvulle ei aina täyttänyt odotusten mukaisesti (Hooper ym., 2020).

Opiskelijat harjoittelivat hoitoteknisiä taitoja parina, mikä vähensi heidän henkilökohtaista harjoitteluaikaansa (Vuckovic & Landgren, 2020). Ohjausta pyydetessä ohjaaja saattoi toisinaan tehdä tehtävän itse opiskelijoiden sijaan. (Josse-Eklund ym., 2023). Monimutkaiset potilastilanteet ja hoitotoimenpiteet, joissa opiskelijoilla ei vielä ollut riittävästi kokemusta tai taitoja, saattoivat aiheuttaa epävarmuutta ja jännitystä (Vuckovic & Landgren, 2020; Vuckovic ym., 2021).

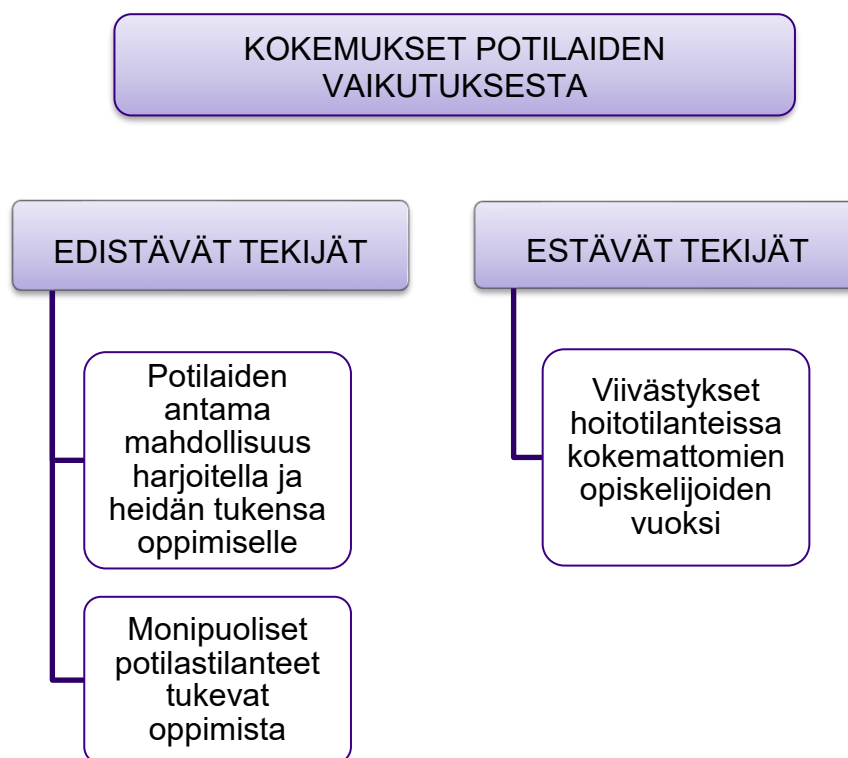
Kuva 4. Sairaanhoitajaopiskelijoiden kokemukset ohjauksen edistävästä ja estävästä tekijöistä

8.6 Kokemukset potilaisiin liittyvistä oppimista edistävästä ja estävästä tekijöistä

Tutkimuksissa potilaan rooli sairaanhoitajaopiskelijoiden oppimisessa on osoittautunut merkittäväksi (Kauppila, 2021). Opiskelijat saivat realistisen kuvan hoitotyön arjesta, haasteista ja palkitsevuudesta. He pääsivät soveltamaan teoretietoa käytäntöön ja oppivat eri sairauksista, sekä hoitokäytännöistä suoraan potilastyön kautta. (Berg & Lepp, 2023; Dyar ym., 2019; Hooper ym., 2020; Jassim ym., 2022; Vuckovic ym., 2021.) Potilaat ymmärsivät opiskelijoiden oppimistarpeet ja tukivat oppimista aktiivisesti. He antoivat opiskelijoille mahdollisuuden harjoitella hoitotoimenpiteitä ja toimivat tärkeänä oppimisresurssina, rohkaisten opiskelijoita kehittämään taitojaan. (Kauppila, 2021.) Opiskelijat kokivat, että opiskelijamoduuli tarjoaa ympäristön, jossa voi huolehtia potilaista luottavaisin mielin (Hooper ym., 2020).

Opiskelijat saivat mahdollisuuden kohdata monenlaisia potilaita, mikä auttoi heitä ymmärtämään potilastyön monimuotoisuutta ja kehittämään käytännön taitojaan. Erilaiset potilasryhmät ja hoitotilanteet tarjosivat opiskelijoille arvokkaita oppimiskokemuksia. (Vuckovic & Landgren, 2020; Vuckovic ym., 2021.) Potilaiden kanssa työskentely ei vain syventänyt opiskelijoiden kliinistä osaamista, vaan myös vahvisti heidän ammatillista identiteettiään ja itsevarmuuttaan (Vuckovic ym., 2021). Opiskelijat kokivat, että potilaiden antama palaute ja vuorovaikutus olivat tärkeitä oppimiskokemuksia, jotka mahdollistivat heidän kehittymisensä käytännön tilanteissa (Hooper ym., 2020).

Potilaat näyttivät arvostavan sitä, että he saivat enemmän aikaa opiskelijoilta, vaikka nämä ovatkin kokemattomia. Tämä suhde saattoi rohkaista potilaita osallistumaan oman hoitonsa päätöksentekoon, mikä on tärkeä osa henkilökeskeistä hoitoa. Koska opiskelijat olivat vielä kokemattomia ja heidän odotettiin hoitavan tehtävät itsenäisesti, potilaat saattoivat ajoittain kokea viivästyksiä hoitotilanteissa. Odotuksesta huolimatta potilaat kokivat saaneensa hyvää ja laadukasta hoitoa opiskelijoilta ja tunsivat, että heidän tarpeensa otettiin hyvin huomioon. (Josse-Eklund ym., 2023.)

Kuva 5. Sairaanhoitajaopiskelijoiden kokemuksia potilaisiin liittyvistä oppimista edistävästä ja estävistä tekijöistä

9 EETTISYYS JA LUOTETTAVUUS

Opinnäytetyömme aihe sai alkunsa syksyllä 2023, kun olimme moduuliharjoittelussa HUS Helsingin Yliopistollinen sairaala Tukielin- ja plastiikkakirurgian monialaisessa oppimisyksikössä Siltasairaalassa. Saimme tilauksen kuvailevasta kirjallisuuskatsauksesta, jonka tavoitteena oli tuottaa tilaajallemme tutkittua tietoa opiskelijoiden kokemuksista opiskelijamoduulista moduuliharjoittelujen suunnittelun ja kehittämisen tueksi. Sopimuksen kuvailevasta kirjallisuuskatsauksesta teimme joulukuussa 2023. Sairaanhoitajaopiskelijoina meillä on hyvä lähtökohta opiskelijamoduulin tarkasteluun, sillä suoritimme harjoittelun opiskelijamoduulissa Tukielin- ja plastiikkakirurgian selkäortopedian vuodeosastolla S5A. Aiempi kokemuksemme harjoitteluissa oli ollut pääosin yksilöohjausta, sillä aikaisemmin toimimme lähihoitajaopiskelijoina harjoitteluidemme aikana.

Opinnäytetyömme ei liity tilaajamme organisaatioon tai sen toiminnan tutkimiseen, joten emme tarvitse erillistä tutkimuslupaa tilaajaltamme.

Opinnäytetyön suunnitelma hyväksyttiin keväällä 2024 ja aloitimme opinnäytetyön raportin tekemisen kesällä 2024. Tiedonhaut tehtiin vain luotettavista lähteistä ja kiinnitimme tarkasti huomiota opinnäytetyön luotettavuuteen. Tiedonhaussa hyödynsimme viimeisimpiä tutkimustuloksia ja arvioimme niitä tasapuolisesti, objektiivisesti ja puolueettomasti. Opinnäytetyössä käytetään teoreettista taustaa asianmukaisesti noudattaen Diakonia-ammattikorkeakoulun ohjeistuksia ja kunnioittaen alkuperäistä tekstiä lainauksissa ja viittauksissa. (Diak, i.a.-b.) Tutkimuksessa käytettiin arvostettuja ja luotettavia lähteitä. Tutkimuksessa noudatettiin hyvää tieteellistä käytäntöä (Tutkimuseettinen neuvottelukunta, 2023). Opinnäytetyötä tehdessä hyödynsimme Diakonia-ammattikorkeakoulun informaation asiantuntijuutta, sekä sitouduimme noudattamaan hyviä eettisiä periaatteita, hyvää tieteellistä käytäntöä, luotettavuutta, rehellisyyttä, arvostusta ja vastuunkantoa (Tutkimuseettinen neuvottelukunta 2023, s. 12).

Aineiston analyysi eteni tutkimuskysymyksen mukaisesti ja tarkistimme päällekkäisyydet varmistaaksemme, että ryhmissä käsiteltiin samaa sisältöä. Tuloksissa esittelimme sairaanhoitajaopiskelijoiden kokemuksia moduuliharjoitteluissa ja niiden vaikutuksista heidän oppimiseensa ja ammatilliseen kasvuunsa. Tavoitteena on ymmärtää kohteen merkitystä kokonaisvaltaisesti. Opinnäytetyön tarkoituksena on tuoda esiin tietoa, jotta tilaajamme saa arvokasta tietoa opiskelijamoduulin kehittämisen tueksi. Tavoitteena on kehittää sairaanhoitajaopiskelijoiden oppimiskokemusta ja edistää heidän ammatillista kasvuaan opiskelijamoduulissa. Joistakin haasteista huolimatta olemme pysyneet aikataulussa ja aikataulutimme työn niin, että saamme opinnäytetyön raportin esitettyä marraskuussa 2024 järjestettävässä seminaarissa.

Opinnäytetyöprosessin aikana saatu palaute ja niiden pohjalta tehdyt muokkaukset ovat selvästi parantaneet työnlaatua. Kansainväliset lähteet ja englanninkielinen materiaali ovat tuoneet esiin laajempaa tutkimustietoa. Perehtyminen tutkimusmenetelmiin sekä taulukoiden ja kuvien huolellinen suunnittelu ovat olleet tärkeitä tekijöitä työn onnistumisessa. Pyrkimys oman alan kehittämiseen on

ohjannut opinnäytetyöprosessia. Eettisyys ja luotettavuus ovat olleet tutkimusprosessin ohjenuoria, ja niiden noudattaminen on varmistanut, että tutkimustulokset ovat rehellisiä, luotettavia ja käyttökelpoisia. Tällöin voimme varmistaa, että tutkimustulokset voivat tukea käytännön kehittämistä ja vaikuttaa positiivisesti opiskelijoiden kokemuksiin ja ammatilliseen kasvuun. Toimitimme raportointivaiheen hyväksymisen jälkeen tilaajallemme PowerPoint-esityksen työmme tuloksista ja saimme positiivista palautetta opinnäytetyöstämme.

10 JOHTOPÄÄTÖKSET JA POHDINTA

10.1 Tulosten tarkastelu

Tutkimustulokset osoittavat, että sairaanhoitajaopiskelijoiden harjoitteluympäristöt tarjoavat moninaisia mahdollisuuksia oppimiseen ja ammatilliseen kasvuun, mutta niihin liittyy myös haasteita. Harjoittelu opiskelijamoduuleissa ja muokatuissa oppimisympäristöissä näyttää olevan suurimmaksi osaksi myönteinen kokemus, joka mahdollistaa opiskelijoiden käytännön taitojen kehittämisen ja teorian soveltamisen käytännön tilanteisiin. Vertaisoppiminen on keskeinen osa näitä ympäristöjä, sillä se tarjoaa opiskelijoille mahdollisuuden jakaa kokemuksia ja oppia yhdessä.

Tutkimusten mukaan opiskelijamoduulit tarjoavat opiskelijoille arvokkaita oppimisresursseja ja -kokemuksia. Näissä ympäristöissä opiskelijat pääsevät soveltamaan oppimiaan teoreettisia tietoja käytäntöön, mikä parantaa heidän kliinisiä taitojaan ja ammatillista itseluottamustaan. (Ekstedt ym., 2019; Jassim ym., 2022; Vuckovic ym., 2021.) Harjoittelun aikana opiskelijat voivat osallistua aktiivisesti potilashoidon suunnitteluun ja toteutukseen, mikä tukee heidän ammatillista kehitystään ja itsenäistymistään (Dyar ym., 2019; Hooper ym., 2020).

Opiskelijoiden kokemus turvallisesta ja tukevasta koulutusilmapiiristä, jossa he saavat ohjausta ja palautetta, on ollut keskeinen oppimisen edistäjä (Josse-

Eklund ym., 2023). Yhteistyö ja vertaisoppiminen näyttävät olevan keskeisiä tekijöitä opiskelijoiden kehittymisessä, sillä ne tarjoavat mahdollisuuden jakaa kokemuksia ja oppia yhdessä (Jassim ym., 2022; Pålsson ym., 2021). Tämä yhteisöllinen oppimisympäristö voi lisätä opiskelijoiden motivaatiota ja itsevarmuutta, sekä parantaa heidän kykyään toimia tehokkaasti monialaisissa tiimeissä (Hooper ym., 2020; Kauppila, 2021).

Vertaisoppimisella on merkittävä rooli opiskelijoiden ammatillisessa kehityksessä. Opiskelijat arvostavat mahdollisuutta oppia toisiltaan ja jakaa kokemuksia vertaisryhmän kanssa (Hooper ym., 2020; Jassim ym., 2022). Tällöin vertaisryhmän tuki voi toimia motivaation lähteenä ja parantaa opiskelijoiden kykyä soveltaa teoriaa käytäntöön. Vertaisoppiminen voi myös auttaa opiskelijoita kehittämään kriittistä ajattelua ja päätöksentekotaitoja, jotka ovat olennaisia kliinisessä työssä (Pålsson ym., 2021).

Vaikka opiskelijamoduulit tarjoavat paljon mahdollisuuksia, niihin liittyy myös haasteita. Opiskelijat kokevat usein paineita ja stressiä, erityisesti suurten opiskelijamäärien ja kiireisten osastojen ympäristössä (Kauppila, 2021). Näihin haasteisiin voivat kuulua myös epärealistiset odotukset ja puutteellinen ohjaus, jotka voivat heikentää opiskelijoiden oppimiskokemusta (Josse-Eklund ym., 2023). Stressaavat olosuhteet ja jatkuva kiire voivat vaikuttaa estävästi opiskelijoiden oppimiseen ja kliiniseen suorittamiseen (Kauppila, 2021).

Tutkimustulokset näyttävät siltä, että sairaanhoitajaopiskelijoiden harjoitteluympäristöt opiskelijamoduuleissa tarjoavat arvokkaita oppimisresursseja ja mahdollisuuksia ammatilliseen kasvuun. Positiiviset kokemukset, kuten turvallinen koulutusilmapiiri ja vertaisoppiminen, näyttävät tutkimusten mukaan edistävän opiskelijoiden kehitystä, kun taas haasteet, kuten kiire ja puutteellinen ohjaus, voivat vaikuttaa oppimiskokemukseen estävästi.

10.2 Ammatillinen kasvu

Opinnäytetyöprosessi on ollut merkittävä oppimiskokemus, ja oppimisemme suhteessa sairaanhoitajan kompetensseihin eli osaamisvaatimuksiin on ollut olennainen osa prosessia. Vaikka prosessi vaati jatkuvaa tarkastelua ja muutoksia, työ eteni suunnitelmien mukaisesti. Kokemus korosti huolellisen tutkimustyön merkitystä, erityisesti aineiston haussa ja raportoinnissa, mikä liittyy näyttöön perustuvaan toimintaan ja tutkimustiedon hyödyntämiseen.

Prosessi kehitti myös kykyämme hakea ja arvioida kriittisesti luotettavaa tietoa, mikä on keskeinen osa sairaanhoitajan tiedonhakutaitoja ja palvelujen laadun ymmärrystä. Prosessi opetti meille kriittisen ajattelun ja tarkkuuden työssä, jotka ovat keskeisiä sairaanhoitajan taitoja ja heijastavat ammatillisuuden ja eettisyyden kompetenssia. Tutkimustulosten jäsentely ja viestiminen selkeästi vaativat kykyä opastaa ja kommunikoida tehokkaasti, mikä on tärkeää sekä potilasohjauksessa että moniammatillisessa yhteistyössä.

Prosessi kehitti kykyämme sopeutua ja oppia uutta, mikä on tärkeää sairaanhoitajalle jatkuvassa ammatillisessa kehityksessä. Palaute ja itsereflektointi, kuten tutkimuskysymysten muokkaaminen palautteen perusteella, ovat auttaneet ymmärtämään palautteen vastaanottamisen ja hyödyntämisen tärkeyden, mikä liittyy asiakaslähtöisyyteen ja kommunikointiin. Aikataulutusta ja työn organisointia heijastavat sairaanhoitajan kykyä organisoida hoitotyötä ja aikatauluttaa tehtäviä, mikä liittyy johtamiseen ja työntekijäosaamiseen.

Näin ollen prosessimme ei ainoastaan tuottanut arvokasta tutkimustietoa, vaan myös vahvasti näyttöön perustuvaa osaamista, tiedonhakutaitoja, palvelujen laadun ymmärrystä, ohjaustaitoja sekä muita keskeisiä taitoja, jotka ovat olennaisia sairaanhoitajan ammatissa.

10.3 Oma pohdinta

Opinnäytetyöprosessi on ollut meille merkittävä oppimiskokemus, täynnä sekä haasteita että mahdollisuuksia syventää ammatillista osaamista. Sairaanhoidaja-koulutuksessa moduuliharjoittelu on noussut perinteisen harjoittelun rinnalle tarjoamaan uusia oppimismahdollisuuksia. Meidän kokemuksemme HUS Siltasairaalan opiskelijamoduulissa syksyllä 2023 vahvistivat, että moduuliharjoittelu voi tarjota opiskelijoille monipuolisen oppimisympäristön ja mahdollisuuden yhdistää teoreettinen tieto käytännön taitoihin. Kuitenkin, jotta näistä mahdollisuuksista voidaan hyötyä täysipainoisesti, on tärkeää, että sekä opiskelijat että ohjaajat sitoutuvat ja ymmärtävät harjoittelun erityispiirteet. Tilaajamme toiveiden mukaisesti toteutettu kirjallisuuskatsaus auttoi meitä saamaan syvemmän käsityksen siitä, miten moduuliharjoittelu vaikuttaa opiskelijoiden ammatilliseen kasvuun ja oppimiskokemukseen, unohtamatta ohjauksen ja tuen merkitystä.

Olemme havainneet, että turvallinen ja tukeva koulutusilmapiiri on keskeinen tekijä opiskelijoiden oppimisessa. HUS Siltasairaalamme kokemus vahvasta ohjauksesta ja mahdollisuudesta osallistua potilashoidon suunnitteluun ja toteutukseen tukivat meidän itsenäistymistämme ja ammatillista kehitystämme. Vertaisoppiminen ja yhteisöllinen oppimisympäristö osoittautuivat tärkeiksi tekijöiksi meidän motivaatiomme ja itsevarmuutemme lisäämisessä. Myös oppimista estäviä tekijöitäkin ilmeni. Meidän sekä muiden opiskelijoiden oli ajoittain vaikeaa hallita stressiä ja paineita osastolla, mikä vaikutti oppimiskokemukseen. Näiden haasteiden hallinta edellyttää edelleen kehittämistä, erityisesti ohjauksen ja palautteen osalta, jotta opiskelijoiden oppiminen ei jää kiinni epärealistisista odotuksista tai puutteellisesta tuesta.

Opinnäytetyömme tutkimusprosessi eteni vaihe vaiheelta suunnitelman mukaisesti, vaikka vaikeuksiakin ilmeni. Kuvailevan kirjallisuuskatsauksen avulla saimme kattavan yleiskuvan sairaanhoidajaopiskelijoiden kokemuksista moduuliharjoittelusta. Tämä lähestymistapa mahdollisti aiempien tutkimusten tulosten analysoinnin laaja-alaisesti. Hyväksytyyn opinnäytetyön suunnitelman jälkeen tutustuimme Diakonia-ammattikorkeakoulun kirjaston analyttikon avustuksella Boolean operaattoreihin ja niiden soveltamiseen hakuprosessissa. Alku oli

vaikeaa, koska saimme joko liian vähän tai liian paljon hakutuloksia, mikä teki aineiston hakemisesta vaativaa. Tutkimusprosessin edetessä ja hakuaineiston tarkemmalla analysoinnilla löysimme avainsanoja, jotka auttoivat laajentamaan hakuja ja tuottamaan relevantimpaa aineistoa. Tämä merkittävä käännekohta mahdollisti tutkimuskysymykseen vastaavan aineiston löytämisen ja tutkimuksen etenemisen.

Opinnäytetyön suunnitelman seminaarissa saatu palaute auttoi meitä tarkentamaan tutkimuskysymyksiä, sillä alkuperäiset kysymyksemme olivat osittain päällekkäisiä. Ohjaustunnilla saamamme palautteen perusteella päädyimme keskittymään yhteen, tarkasti rajattuun tutkimuskysymykseen, joka käsittelee sairaanhoitajaopiskelijoiden kokemuksia moduuliharjoittelussa. Tarkastelimme tutkimustuloksissa opiskelijoiden ammatillista kasvua sekä moduuliharjoittelussa esiintyviä oppimista edistäviä ja estäviä tekijöitä. Tämä varmisti, että tutkimus pysyi keskittyneenä ja relevanttina.

Tutkimusprosessin aikana kohtasimme myös muita haasteita, erityisesti englanninkielisen materiaalin käytössä. Käännösohjelmien tuottamat tekstit eivät aina olleet tarkkoja, mikä vaikutti tekstin ymmärtämiseen ja arviointiin. Tämä lisäsi ylimääräistä työskentelyä. Tämän lisäksi käytimme tekstin muokkauksessa ja kielenhuollossa digitaalista avustajaa. OpenAI:n kehittämää ChatGPT-ohjelmistoa hyödynnettiin tekstin rakenteen selkeyttämiseen ja ilmaisun sujuvuuden parantamiseen. Vaikka prosessi oli työläs ja vaati jatkuvaa tarkastelua, sekä muutoksia, työ on edennyt suunnitelmien mukaisesti. Tämä kokemus on korostanut huolellisen tutkimustyön merkitystä, erityisesti aineiston haussa ja raportoinnissa, ja opettanut meille kriittisen ajattelun ja tarkkuuden tärkeyden, jotka ovat keskeisiä sairaanhoitajan kompetensseja. Tämä prosessi auttoi meitä myös ymmärtämään paremmin moduuliharjoittelun vaikutuksia sairaanhoitajaopiskelijoiden oppimiseen ja ammatilliseen kasvuun.

10.4 Johtopäätökset ja jatkotutkimustarpeet

Tutkimustulokset osoittavat, että sairaanhoitajaopiskelijoiden harjoitteluympäristöt, erityisesti opiskelijamoduulit, tarjoavat merkittäviä mahdollisuuksia ammatilliseen kasvuun ja oppimiseen. Tulokset viittaavat siihen, että vaikka opiskelijamoduulit tarjoavat arvokkaita kokemuksia, niiden vaikutus opiskelijoiden oppimiseen voi vaihdella riippuen ohjauksen laadusta ja ympäristön tukevuudesta.

Kehittämistyössä tulisi keskittyä opiskelijoille tarjottavaan kunnolliseen perehdytykseen. Hyvin suunniteltu perehdytys auttaa opiskelijoita valmistautumaan moduuliharjoitteluun ja sopeutumaan erilaisiin ympäristöihin. Perehdytyksen tulisi sisältää kattavat tiedot harjoittelun vaatimuksista, käytännön toimenpiteistä ja oppimisympäristön erityispiirteistä. Tämä auttaa opiskelijoita tuntemaan itsensä varmemmiksi ja paremmin valmistautuneiksi, mikä voi parantaa heidän oppimiskokemustaan ja ammatillista kehitystään.

On myös tärkeää huomioida eritasoisten opiskelijoiden tarpeet. Opiskelijat saattavat olla eri tasoilla ammatillisessa kehityksessään ja heillä voi olla erilaisia oppimisvaatimuksia. Kehittämistyön tulisi keskittyä tarjoamaan eritasoisille opiskelijoille sopivaa tukea ja ohjausta, joka voi sisältää henkilökohtaisia ohjauskeskusteluja, eriytettyjä oppimistehtäviä tai muuta tarpeen mukaista tukea. Tällöin voidaan varmistaa, että kaikki opiskelijat saavat tarvittavaa ohjausta ja voivat kehittyä omassa tahdissaan.

Pidämme myös tärkeänä, että kehittämistyössä kiinnitettäisiin huomiota ohjaajien perehdyttämiseen, erityisesti kun pyritään parantamaan ohjauksen laatua ja tehokkuutta. Jotta ohjaajien osaaminen vastaisi paremmin opiskelijamoduulien erityispiirteitä ja opiskelijoiden tarpeita, on tärkeää, että heidän perehdytyksensä kattaa laajasti erilaiset oppimisympäristöt ja niiden erityisvaatimukset. Tämä sisältää myös stressinhallinnan taidot ja vertaisoppimisen tukemisen, jotka ovat keskeisiä opiskelijoiden hyvinvoinnin ja ammatillisen kehityksen kannalta. Hyvin perehdytetty ohjaaja pystyy tarjoamaan juuri sellaista tehokasta ja tukevaa ohjausta, joka edistää merkittävästi opiskelijoiden oppimisprosessia.

Jatkotutkimus- ja kehittämisaiheina voisi tarkastella syvällisemmin, miten moduuliharjoittelun erityispiirteet vaikuttavat opiskelijoiden ammatilliseen kehittymiseen eri ympäristöissä ja erikoisaloilla. Tämä tutkimus voisi paljastaa, miten eri harjoitteluympäristöt vaikuttavat opiskelijoiden oppimiseen ja ammatilliseen kasvuun, ja miten harjoittelun erityispiirteet, kuten ympäristön laatu ja oppimisprosessin rakenne, voivat tukea tai estää opiskelijoiden kehittymistä. Näiden tutkimustulosten jakaminen tarjoaa mahdollisuuden edistää opiskelijamoduulien kehittämistä ja siten parantaa opiskelijoiden kokemuksia ja ammatillista kasvua. Tämän vuoksi on tärkeää, että tutkimustulokset julkaistaan ja niitä hyödynnetään käytännön kehittämistyössä.

Työmme tulokset esitellään tilaajamme monialaisen oppimisyksikön kehittämispäivillä, mikä mahdollistaa suoran vaikuttamisen käytännön toimintaan ja yhteistyön kehittämiseen. Lisäksi työ annetaan koululle hyödynnettäväksi moduuliharjoitteluun menevien opiskelijoiden oppimisen tukena, tarjoten heille hyödyllistä tietoa ja tukea moduuliharjoittelua varten. Tilaajalta saatu palaute on ollut erittäin positiivista, ja he ovat arvostaneet työmme hyödyllisyyttä käytännön kehittämistyön tukemisessa.

LÄHTEET

- Berg, E., & Lepp, M. (2023). *The meaning and application of student-centered learning in nursing education: An integrative review of the literature*. *Nurse Educ Pract*. 2023 May; 69:103622.
<https://doi.org/10.1016/j.nepr.2023.103622>
- Bøe, S., & Debesay, J. (27.10.2021). *The Learning Environment of Student Nurses During Clinical Placement: A Qualitative Case Study of a Student-Dense Ward*. *SAGE open* 2021;7.
<https://doi.org/10.1177/23779608211052357>
- Diak. (i.a-a). *Harjoittelu terveysalalla*. Diakonia-ammattikorkeakoulu. Saatavilla 01.11.2023. <https://www.diak.fi/opiskelu/opiskelijan-polku/harjoittelu/terveysala/>
- Diak. (i.a-b). Opinnäytehakemisto. *Eettiset periaatteet*. Diakonia-ammattikorkeakoulu. Saatavilla 17.03.2024. <https://www.diak.fi/opinnaytehakemisto/>
- Diak. (i.a-c). Opinto-opas. Diakonia-ammattikorkeakoulu. Saatavilla 05.07.2024. <https://opinto-opas.diak.fi/43204/fi/14613/14548/376>
- Diak kirjasto. (06.06.2024). LibGuides: *Tiedonhaun oppaat*. Diakonia-ammattikorkeakoulu. <https://libguides.diak.fi/diakinkirjasto>
- Dyar, A., Lachmann, H., Stenfors, T., & Kiessling, A., (2019). 'The learning environment on a student ward: an observational study'. *Perspectives on Medical Education*, 8(5), 276–283.
<https://doi.org/10.1007/S40037-019-00538-3>
- Ekstedt, M., Lindblad, M., & Löfmark, A. (2019) 'Nursing students' perception of the clinical learning environment and supervision in relation to two different supervision models – a comparative cross-sectional study'. *BMC Nursing* 18(49), 1–12. <https://doi.org/10.1186/s12912-019-0375-6>
- Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/36/EY.
Saatavilla 05.07.2024. <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2005/36/oj>
- Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/55/EU.

- Saatavilla 16.03.2024. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/PDF/?uri=CELEX:32013L0055>
- Elo, S., Kajula, O., Tohmola, A., & Kääriäinen, M. (2022). *Laadullisen sisällönanalyysin vaiheet ja eteneminen*. *Hoitotiede*, 34(4), 216–219. <https://journal.fi/hoitotiede/article/view/128987/78028>
- Hooper, R-A., AlMekkawi, M., Williams, G., Thompson, B., & Zeeman, M. (2020). *Nursing Students' Perceptions of the Dedicated Education Unit Model in 2 UAE Hospitals*. *Dubai Med J* 13 August 2020; 3 (2): 61–69. <https://doi.org/10.1159/000508714>
- HUS. (i.a-a.). *Tietoa meistä*. Saatavilla 06.03.2024. <https://www.hus.fi/tietoa-meista>
- HUS. (i.a-b.). *Monialaisessa oppimisyksikössä kasvaa yhteistyön mestareita*. Saatavilla 20.08.2024. <https://www.hus.fi/ajankohtaista/monialaisessa-oppimisyksikossa-kasvaa-yhteistyon-mestareita>
- Hyvärinen, N., Palonen, M., & Åstedt-Kurki, P. (2019). *Ohjattu harjoittelu opiskelijamoduulissa: Hoitajien kokemuksia hoitoalan opiskelijoiden ohjaamisesta ja oppimisesta*. *Hoitotiede*, 31(1), 15–26. <https://journal.fi/hoitotiede/article/view/128437/77560>
- Jassim, T., Carlson, E., & Bengtsson, M. (2022). *Preceptors' and nursing students' experiences of using peer learning in primary healthcare settings: a qualitative study*. *BMC Nursing* 21(1), 1–12. <https://doi.org/10.1186/s12912-022-00844-y>
- Josse-Eklund, A., Carlson, E., Sundin-Andersson, C., & Olsson C. (2023). *Experiences of the clinical learning environment in peer learning: A mixed method study from bachelor students' and main preceptors' perspectives*. *Nordic Journal of Nursing Research*. 43(1). <https://doi.org/10.1177/20571585221126597>
- Kangasniemi, M., Utriainen, K., Ahonen, S-M., Pietilä, A-M., Jääskeläinen, P., & Liikanen, E. (01.04.2013). *Kuvaileva kirjallisuuskatsaus: eteneminen tutkimuskysymyksestä jäsenettyyn tietoon*. *Hoitotiede* 2013, 25 (4), 291–301. <https://journal.fi/hoitotiede/article/view/128286>
- Kauppila, E., A., J. (07.04.2021). *Opiskelijamoduuli oppimisympäristönä hoitotyön koulutuksessa - integratiivinen kirjallisuuskatsaus [Pro gradu - tutkielma, Turun yliopisto]*.

- <https://urn.fi/URN:NBN:fi-fe2021042611858>
- Kreodi. (03.03.2022). *Kirjallisuuskatsauksen ohjausperustana tutkimuskysymys ja ohjaushaastattelu*. Ammattikorkeakoulukirjastojen ammattilehti. <http://urn.fi/URN:NBN:fi-fe2022060343112>
- L 559/1994. Laki terveydenhuollon ammattihenkilöistä 28.6.1994/559. <https://finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1994/19940559>
- L 932/2014. Ammattikorkeakoululaki 14.11.2014/932. <https://finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2014/20140932>
- Manninen, K. (23.05.2014). *Experiencing authenticity –The core of student learning in clinical practice*. [Väitöskirja, Karolinska Institutet]. <http://hdl.handle.net/10616/41988>
- Opetusministeriö. (10.07.2006). Ammattikorkeakoulusta terveydenhuoltoon. *Keskeiset opinnot ja vähimmäisopinnot*. <https://julkaisut.valtioneuvosto.fi/bitstream/handle/10024/80112/tr24.pdf>
- Pakkala, S. (19.11.2019). *Hoitotyön opiskelijoiden osaamisen kehittyminen opetusmoduulissa*. [Pro gradu -tutkielma, University of Oulu]. <https://urn.fi/URN:NBN:fi:oulu-201911213132>
- Pålsson, Y., Mårtensson, G., Leo Swenne, C., Mogensen, E., & Engstrom, M. (2021). *First-year nursing students' collaboration using peer learning during clinical practice education: An observational study*. *Nurse Education in Practice* 50(1), 1–6. <https://doi.org/10.1016/j.nepr.2020.102946>
- Savonia. (i.a.). *Sairaanhoidajan kompetenssit*. [pdf]. Saatavilla: 30.8.2024. https://webd.savonia.fi/nettiops/TE15S_Sairaanhoidajankompetenssit.pdf
- Silén-Lipponen, M., & Korhonen, T. (05.2020). *Osaamisen ja arvioinnin yhteistäminen sairaanhoitajakoulutuksessa - YleSHarvointi-hanke*. Saatavilla 17.03.2024. <https://blogi.savonia.fi/ylesharvointi/2020/01/15/yleissairaanhoitajan-180-op-osaamisvaatimuslauseet-ja-sisallot-julkaistu/>
- Tutkimuseettinen neuvottelukunta. (2023). *Hyvä tieteellinen käytäntö ja sen loukkausepäilyjen käsitteleminen Suomessa*. Saatavilla 03.11.2023. https://tenk.fi/sites/default/files/2023-03/HTK-ohje_2023.pdf
- Uudenmaanliitto. (2023). Alue ja kunnat. Saatavilla 06.03.2024.

<https://uudenmaanliitto.fi/tietoa-uudestamaasta/alue-ja-kunnat/>

Vuckovic, V., Carlson, E., & Sunnqvist, C. (2021) *'Working as a Real Nurse': Nursing Students' Experiences of a Clinical Education Ward in Psychiatric Care*. *Issues in Mental Health Nursing*, 42:11, 1038–1047.

<https://doi.org/10.1080/01612840.2021.1929595>

Vuckovic, V., & Landgren, K. (2020). *Peer learning in clinical placements in psychiatry for undergraduate nursing students – Preceptors and students' perspective*. *Nursing Open*. 2020; 8: 54–62.

<https://doi.org/10.1002/nop2.602>

LIITE 1. Kuvaus kirjallisuuskatsaukseen valituista tutkimuksista

Num.	Tekijä (t) ja vuosi	Otsikko	Tarkoitus	Menetelmä	Keskeiset tulokset
1	Berg, E., & Lepp, M. 2023.	The meaning and application of student-centered learning in nursing education: An integrative review of the literature	Tarkastella opiskelijälähtöisen oppimisen merkitystä ja soveltamista hoitotyön koulutuksessa	Integroiva kirjallisuuskatsaus; analysoitiin olemassa oleva kirjallisuus opiskelijälähtöisestä oppimisesta hoitotyön koulutuksessa	Opiskelijälähtöinen oppiminen korostaa opiskelijan aktiivista roolia ja itsenäisyyttä oppimisprosessissa. Se parantaa opiskelijoiden kriittistä ajattelua, ongelmanratkaisutaitoja ja itseluottamusta. Haasteina ovat resurssien puute ja opettajien tarve mukauttaa perinteisiä opetusmenetelmiä.
2	Dyar, A., Lachmann, H., Stenfors, T., & Kiessling, A. 2019.	The learning environment on a student ward: an observational study	Tutkia oppimisympäristöä opiskelijaosastolla	Havainnointitutkimus; opiskelijaosaston oppimisympäristön havainnointi	Opiskelijaosasto tarjoaa rikastuttavan oppimisympäristön, jossa opiskelijat voivat kehittää käytännön taitojaan ja kliinistä osaamistaan. Havaittiin, että opiskelijat hyötyvät ohjaajien tuesta ja vertaisten kanssa tapahtuvasta vuorovaikutuksesta. Osastolla vallitseva yhteisöllinen ilmapiiri edistää oppimista ja ammatillista kehitystä.
3	Ekstedt, M., Lindblad, M., & Löfmark, A. 2019.	Nursing students' perception of the clinical learning environment and supervision in relation to two different supervision models – a comparative cross-sectional study	Tutkia sairaanhoito-opiskelijoiden käsityksiä kliinisestä oppimisympäristöstä ja ohjauksesta kahden eri ohjausmallin yhteydessä	Vertailuun perustuva poikkileikkaustutkimus; opiskelijoiden käsitysten arviointi kahdesta eri ohjausmallista	Opiskelijat kokivat kliinisen oppimisympäristön ja ohjauksen erilaiseksi riippuen käytetystä ohjausmallista. Ohjausmalli vertaisoppiseen omistuksessa yksikössä vaikutti positiivisesti opiskelijoiden oppimisprosessiin verrattuna perinteisiin malleihin. Opiskelijat kokivat, että parannettu malli tarjosi enemmän mahdollisuuksia oppia käytännön taitoja ja kehittää ammatillista osaamista
4	Hooper, R-A., Al-Mekawi, M., Williams, G., Thompson, B., Zeeman, M. 2020.	Nursing Students' Perceptions of the Dedicated Education Unit Model in 2 UAE Hospitals	Tutkia hoitotyön opiskelijoiden näkemyksiä omistautuneen opetusyksikömallin (Dedicated Education Unit)	Kyselytutkimus; Hoitotyön opiskelijoiden näkemykset ja kokemukset omistautuneesta opetusyksikömallista	Opiskelijat pitivät omistautunutta opetusyksikömallia hyödyllisenä kliinisen oppimisen edistämiseksi. Malli paransi opiskelijoiden käytännön taitoja ja teoriaopetuksen

			käytöstä kahdessa UAE sairaalassa	kyselylomakkeiden avulla kahdessa sairaalassa	soveltamista kliinisessä ympäristössä. Opiskelijat kokivat saavansa parempaa ohjausta ja tukea, mikä lisäsi heidän itsevarmuuttaan ja valmiutetaan klinisiin tehtäviin.
5	Jassim, T., Carlson, E., & Bengtsson, M. 2022	Preceptors' and nursing students' experiences of using peer learning in primary healthcare settings: a qualitative study.	Tutkia ohjaajien ja hoitotyön opiskelijoiden kokemuksia vertaisoppimisen käytöstä perusterveydenhuollon kliinisen harjoittelun aikana.	Laadullinen tutkimus; opiskelijoiden ja ohjaajien haastattelut ja kokemusten analysointi vertaisoppimisesta	Opiskelijat arvioivat vertaisoppimiskokemuksen myönteisesti, kertoen koneensa itsensä yksilöksi, vaikka he työskentelivät pareittain. Ohjaajat puolestaan näkivät vertaisoppimisen positiivisena, sillä se edisti opiskelijoiden oma-aloitteisuutta ja vastuullisuutta. Tämä puolestaan vahvisti opiskelijoiden itsetuottamusta ja itsenäisyyttä erilaisissa työtehtävissä.
6	Josse-Eklund, A., Carlson, E., Sundin-Andersson, C., & Olsson, C. 2023.	Experiences of the clinical learning environment in peer learning: A mixed method study from bachelor students' and main preceptors' perspectives	Tutkia kandidaattip opiskelijoiden ja pääohjaajien kokemuksia kliinisestä oppimisympäristöstä vertaisoppimisen yhteydessä	Sekametoditutkimus; sekä laadulliset että määrälliset aineistot kandidaattip opiskelijoiden ja pääohjaajien näkemyksistä ja kokemuksista kliinisestä oppimisympäristöstä vertaisoppimisen yhteydessä	Vertaisoppiminen koettiin hyödylliseksi ja oppimista edistäväksi sekä opiskelijoiden että ohjaajien näkökulmasta. Opiskelijat hyötyivät toisiltaan oppimisesta ja käytännön taidoista, kun taas ohjaajat kokivat vertaisoppimisen parantavan ohjauksen laatua ja vähentävän työtaakkaa. Vertaistuki ja vuorovaikutus olivat keskeisiä tekijöitä oppimisprosessissa.
7	Kaupilla, E. A. J. 2021.	Opiskelijamoduuli oppimisympäristönä hoitotyön koulutuksessa - integratiivinen kirjallisuuskatsaus	Tutkia opiskelijamoduulin käyttöä oppimisympäristönä hoitotyön koulutuksessa	Integroiva kirjallisuuskatsaus; analysoitiin olemassa oleva kirjallisuus opiskelijamoduulin käytöstä oppimisympäristönä	Opiskelijamoduulit tarjoavat monipuolisen ja rikkaittavan oppimisympäristön, joka edistää opiskelijoiden ammatillista kehittymistä ja käytännön taitojen oppimista. Moduulit parantavat opiskelijoiden itsevarmuutta ja valmiuksia kliiniseen työhön. Haasteina ovat resurssien saatavuus ja ohjauksen laatu.
8	Pålsson, Y., Mårtensson, G., Leo Swenne, C., Mogensen, E., and Engstrom, M. 2021	First-year nursing students' collaboration using peer learning during clinical practice education: An observational study.	Tutkia ensimmäisen vuoden sairaanhoito-opiskelijoiden yhteistyötä vertaisoppimisen avulla kliinisessä harjoittelussa	Havainnointitutkimus; Ensimmäisen vuoden sairaanhoito-opiskelijoiden vertaisoppimisen havainnointi kliinisen harjoittelun aikana	Opiskelijoiden välinen yhteistyö ja vertaisoppiminen edistää oppimista ja kliinistä osaamista. Vertaisoppiminen tarjoaa emotionaalista tukea, lisää itsetuottamusta ja parantaa käytännön

					taitoja. Opiskelijoiden välinen kommunikointi ja yhteistyö ovat avainasemassa oppimiskokemusten jakamisessa ja ongelmanratkaisussa.
9	Vuckovic, V., Carlson, E., & Sunnqvist, C. 2021.	'Working as a Real Nurse': Nursing Students' Experiences of a Clinical Education Ward in Psychiatric Care	Tutkia sairaanhoito-opiskelijoiden kokemuksia kliinisestä koulutusosastosta psykiatrisessa hoidossa	Laadullinen tutkimus; opiskelijoiden haastattelut ja kokemusten analysointi kliinisellä koulutusosastolla psykiatrisessa hoidossa	Opiskelijat kokivat kliinisen koulutusosaston psykiatrisessa hoidossa tarjoavan todellista sairaanhoitotyön kokemusta. He kokivat itseluottamuksensa ja osaamisensa kasvavan käytännön työssä. Opiskelijat arvostivat saamiaan mahdollisuuksia kehittää kliinisiä taitojaan, ja ohjaajien tuki koettiin merkittäväksi oppimisen kannalta.
10	Vuckovic, V., & Landgren, K. 2020.	Peer learning in clinical placements in psychiatry for undergraduate nursing students – Preceptors and students' perspective	Tutkia vertaisoppimisen vaikutuksia kliinisissä psykiatrisissa harjoitteluissa hoitotyön opiskelijoille ja heidän ohjaajilleen	Laadullinen tutkimus; opiskelijoiden ja ohjaajien haastattelut ja kokemusten analysointi vertaisoppimisesta	Vertaisoppiminen psykiatrisissa kliinisissä harjoitteluissa koettiin hyödylliseksi sekä opiskelijoiden että ohjaajien näkökulmasta. Opiskelijat saivat toisiltaan tukea ja oppivat käytännön taitoja, mikä lisäsi heidän itseluottamustaan ja osaamistaan. Ohjaajat näkivät vertaisoppimisen parantavan ohjauksen laatua ja vähentävän heidän työtaakkaansa, samalla kun se edisti opiskelijoiden ammatillista kehittymistä.

LIITE 2. Tutkimuksessa käytetyt lähteet

	Lähde	Tutkimus- tyyppi	Osallistujat	Tutkimusympä- ristö	Päähuomiot
1	Berg & Lepp, 2023	Integroiva kirjallisuus-katsaus	N/A	N/A	Opiskelijakeskeinen oppi- minen
2	Dyar ym., 2019	Havainnointi- tutkimus	12 opiskelijaa, 7 ohjaajaa	Akuutti sairaan- hoito, Ruotsi	Osastojen vaihto 5–6 viikon välein
3	Ekstedt ym., 2019	Vertaileva poikkileik- kaustutkimus	170 vertaisop- pimismalli, 74 perinteinen oppimismalli	Kolme sairaalaa, Ruotsi	Vertaisoppimismallin ja pe- rinteisen oppimismallin ver- tailu
4	Hooper ym., 2020	Sekamene- telmätutki- mus	84 opiskelijaa, 105 ohjaajaa	Kaksi sairaalaa, Yhdistyneet ara- biemiirikunnat	Dedicated Education Unit - malli
5	Jassim ym., 2022	Kvalitatiivi- nen havain- nointitutki- mus	10 opiskelijaa, 7 ohjaajaa	Perustervey- denhuolto, Etelä-Ruotsi	Kokemukset kliinisestä oppi- misympäristöstä vertaisoppi- misen aikana
6	Josse-Ek- lund ym., 2023	Sekamene- telmätutki- mus	23 sairaanhoi- tajaa, 4 ohjaajaa	Vanhusten saira- laympäristö, Ruotsi	Kokemukset kliinisestä oppi- misympäristöstä vertaisoppi- misen aikana
7	Kauppila, 2021	Integroiva kirjallisuus- katsaus	N/A	N/A	Opiskelijakeskeinen oppi- minen
8	Pålsson ym., 2021	Kvalitatiivi- nen havain- nointitutki- mus	16 opiskelijaa	Opetusosastot, Keski-Ruotsi	Vertaisoppiminen lääketie- teellisellä, ortopedian- ja ki- rurgisella osastolla
9	Vuckovic & Land- gren, 2020	Laadullinen kuvaileva tutkimus	14 opiskelijaa, 12 ohjaajaa	Psykiatrinen avo- hoito, Etelä- Ruotsi	Vertaisoppiminen
10	Vuckovic ym., 2021	Laadullinen kuvaileva tutkimus	16 opiskelijaa	Psykiatrinen kliini- nen koulutus, Etelä-Ruotsi	Vertaisoppiminen